

PRVNÍ SPOLEČNÝ NÁSTUP UNIVERZITY

Příslušníci Univerzity obrany nastoupili k slavnostnímu zahájení činnosti. Kompletní Univerzita obrany se svými třemi fakultami i třemi ústavu, studenty všech druhů studia včetně kurzů a jejich učitelé a velitelé, se 8. října shromáždila poprvé v historii této školy na nástupišti při slavnostním nástupu. Důvodem shromáždění příslušníků Univerzity obrany bylo slavnostní zahájení její činnosti.

V pátek 8. října 2004 byla oficiálně zahájena slavnostní inaugurací činnost Univerzity obrany, která byla zřízena dnem 1. září 2004 splnutím Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově, Vojenské akademie v Brně a Vojenské lékařské akademie Jana Evangelisty Purkyně v

Hradci Králové. Na tuto slavnostní akci se dostavili přední představitelé resortu obrany – ministr obrany JUDr. Karel Kühnl, náčelník GŠ AČR genpor. Pavel Štefka, náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Ing. Jaroslava Příbylová, velitel Společných sil genmjr. Josef Sedlák, velitel Sil podpory a výcviku genmjr. Jan Durica a řada dalších. Slavnostní inaugurace se zúčastnil hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, primátora města Brna zastupoval jeho náměstek Ing. Richard Svoboda, přítomna byla také řada velitelů útvarů posádky Brno, členů vojenských a občanských sdružení a také vojenských leteckých přidělců především členských států NATO.

Ve slavnostních projevech novou školu přivítali ministr obrany, náčelník GŠ AČR, její rektor plukovník František Vojkovský a také město Brno ústy náměstka primátora. Univerzita obrany podle nich převzala mnoho

(Dokončení na str. 3)

Zakládající listina UO v rukou ministra

ČTĚTE V LISTECH

Noví profesori UO

str. 3

Ruština ano či ne?

str. 6

Fotografie v Bruselu

str. 5 a 8

K systému vědecké práce

str. 6

Studenti vyvedeni

str. 9

PRVNÍ ROČNÍKY SLAVNOSTNĚ ZAHÁJILY

Studentům prvního ročníku Univerzity obrany začal dnes první školní den. I když přijatí na své zvolené obory byli již před prázdninami, léto strávili tříměsíčním náhradním vojenským výcvikem a do učeben a poslucháren své nové školy se zatím moc nepodívali. Ode dneška to ovšem bude jejich denní chlebiček - v pátek 1. října 2004 bylo jejich studium na této univerzitě slavnostně i úředně zahájeno.

Noví studenti prvního ročníku Fakulty vojenských technologií dnes dopoledne absolvovali zápis včetně převzetí studijního indexu, a také slavnost imatrikulace, tedy akt slavnostního zahájení studia. Absolováním této slavnosti, složením imatrikulační smlouby a převzetím imatrikulačního listu se stávají řádnými studenty Univerzity obrany se všemi právy a povinnostmi, které to s sebou přináší.

Děkán fakulty plk. Josef Bucholcer se přítom od samého začátku snažil nelakovat jim jejich budoucnost jen růžovými barvami. „Počítejte s tím, že mnozí z vás budou mít problémy, a to problémy vyplývající z toho, že se budete muset učit,” uvedl. Současně je ale povzbudil slovy: „Jestliže se objeví problémy, budeme se snažit vás pochopit a dát vám šanci, ale nesmí to být zneužíváno.” Zřejmě velmi příjemně zněla jednadevadesátí novým posluchačům slova „Máte před sebou ohromnou budoucnost. Armáda je už řadu let v transformaci a ta jednou skončí. Není vás tu mnoho, proto vám můžu zaručit, že pokud zůstanete u armády a budete na sobě pracovat, dosáhnete vysokých funkcí a skvělé kariéry.” Dodatek o tom, že jakožto vojáci z povolání mají studium jako svou pracovní povinnost a na rozdíl od studentů jiných vysokých škol jim bude odměňováno mnohem přísnějším metrem, jim už nemohl pokazit náladu.

Jak imatrikulace vlastně probíhá? Po slavnostním přinesení meče – insignie fakulty pedelem a příchodu vedoucích představitelů fakulty zazní státní hymna a slavnostní řeč děkana.

Následuje slavnostní slib, jehož text přednesl za studenty ppor. Tomáš Dočkal.

Každý student pak na vyzvání přichází k slavnostnímu meči, následuje dotyk prstů se slůvkem „Slibuji”, a poté již blahopřání děkana spolu se stiskem pravice a předání Pamětního listu.

Pro ppor. Kateřinu Rozehnalovou nebyl tento obřad úplnou novinou. Studovala Vojenskou střední školu ve Vyškově a tam také skládali v prvním ročníku slib. „Tohle bylo ještě o něco slavnostnější,” pochvalovala si. I její nový spolužák v oboru systémy velení a řízení ppor. Milan Potůček, který něco podobného ještě nikdy nezažil, byl spokojený. Na otázku zda se

IMATRIKULACE

neobává obtíží studia připustil, že možná bude zpočátku těžké zvyknout si na vysoké pracovní tempo. „Možná, že problémem bude, že nejsem zvyklý učit se pravidelně,” uvažuje bývalý student gymnázia, kde studium hodnotí jako snadné. „Problémy bude mít asi každý, každý obor má své pro a proti,” podporuje jej spolužačka, a přitom oba jistě svorně doufají, že pokud se nějaké problémy vůbec objeví, jich se týkat nebudou.

Imatrikulace probíhala rovněž i na Fakultě ekonomiky a managementu. Osmdesát tři studentů bylo připraveno k tomuto slavnostnímu aktu. Přesně v devět hodin zazněla slavnostní znělka a přišel děkan fakulty pplk. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D. spolu s prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost pplk. doc. Ing. Ludkem

Lukášem, CSc., proděkanou PhDr. Janou Kozilkovou, CSc., proděkaný pplk. doc. Ing. Petrem Hajnou a pplk. doc. Ing. Petrem Čechem, Ph.D. a dalšími čestnými hosty.

Nejdříve zazněly tóny státní hymny a po souhlasu děkana s provedením slavnostní imatrikulace se slova ujal proděkan pro studijní a pedagogickou činnost Hajna. Přednesl kodex vojáka z povolání a slavnostní slib studenta Fakulty ekonomiky a managementu. Poté vyzval studenty, aby složili slib před děkanem fakulty.

Všichni studenti fakulty, včetně sedmácti studentů civilního studijního programu Ochrana obyvatelstva, pronesli po vyzvání před děkanem slavnostní „Spondeo et polliceo” – přísahám a slibuji – a od proděkana Hajny obdrželi imatrikulační list a výkaz o studiu na vysoké škole – index.

Po dokončení aktu slavnostní imatrikulace se ujal slova pan děkan Příkryl. Upozornil studenty, že jejich studium bude náročné, ale, i když si toho nebudou mnohdy vědomi, budou podporováni svými přáteli a blízkými. „Vzdělání patří k tomu nejcennějšímu, co může člověk získat,” zdůraznil pan děkan. Ve svém projevu rovněž vyzvedl svoji víru v to, že všichni studenti náročný režim školy a výuky zvládnou a že svým studiem zvednou prestiž a dobré jméno fakulty a Univerzity obrany. Závěrem je přivítal ve společnosti, která se nazývá akademická obec Fakulty ekonomiky a managementu a popřál jim hodně úspěchů ve studiu.

Na závěr slavnostního aktu zazněla studentská hymna Gaudeamus Igitur.

Text a fotografie:
Ing. Ivana Zbubnová,
Ing. Vilém Lipold

S t r u č n ě

Pracovní jednání Visegrádské čtyřky na Univerzitě obrany

Dne 6. října 2004 se v prostorách Univerzity obrany v Brně uskutečnilo jednání zástupců personálních sekcí ministerstev obrany zemí Visegrádské čtyřky, tedy Slovenska, Maďarska, Polska a České republiky, věnované problematice kariérového vzdělávání. Za českou delegaci vystoupil s prezentací vedoucí oddělení vzdělávání sekce personální MO Ing. Máčel, který seznámil členy delegací s transformací našeho vojenského školství, se záměry sladění vojenských hodnot s předepsanými stupni vzdělání a systémem vojenské přípravy stanovené pro jmenování do jednotlivých hodností. Jednání se zúčastnili také brigádní generál Vladimír Lavička a rektor Univerzity obrany plukovník František Vojkovský.

Pietní akt připomněl 60. výročí smrti generála Luži

Dne 1. 10. 2004 se před budovou rektorátu Univerzity obrany uskutečnil pietní vzpomínkový akt u příležitosti 60. výročí tragické smrti armádního generála Vojtěcha Luži, výrazné osobnosti vojenských dějin, nositele masarykovské státní ideje, který celý svůj život spojil s Československou republikou a její armádou. Gen. Luža, příslušník ruských legií, mimo jiné působil v budově dnešního rektorátu Univerzity obrany až do zářijové mobilizace československé armády v roce 1938. Příslušníci Univerzity obrany, Českého svazu bojovníků za svobodu a Čs. obce legionářské položili 1. října vzpomínkový věnec k pamětní desce umístěné na budově velitelství UO. Generál Luža tragicky zahynul 2. října 1944 při přestřelce s protektorátními četníky.

Studenti uctili dukelské padlé

Od nejkrvavějších bojů, které svedly československé jednotky za druhé světové války v Karpatech, uplynulo právě šedesát let. Hrdinství prostých vojáků si přímo na místě urputných bojů v Dukelském průsmyku připomněli i studenti Univerzity obrany. Jejich zástupci vyjádřili úctu padlým československým vojákům. Pětičlenná skupina studentů UO využila pozvání Akademie ozbrojených sil v Liptovském Mikuláši a pobyla ve dnech 7. až 10. října na Slovensku na partnerské vojenské škole. Návštěva se uskutečnila při příležitosti oslav 60. výročí karpatsko-dukelské operace a kromě Dukly studenti navštívili také Muzeum SNP v Banské Bystrici.

Ministr Karel Kühnl řekl o vojenském vysokém školství

Je tato podoba vojenského vysokého školství definitivní?

Ano, to je definitivní podoba. Bylo o ní rozhodnuto před třemi lety. Ten proces byl samozřejmě složitý a jsem rád, že byl úspěšně završen.

Je to definitivní i co do počtu zaměstnanců, bude se ještě propouštět?

Není to definitivní, stále dobíhají minulé běhy, celkový stav se ještě bude snižovat.

Uvedete nějaká čísla?

Konečný stav lidí činných na Univerzitě obrany bude kolem osmi set osob, teď je něco přes dvanáct set.

Co je hlavním smyslem této změny a proč se školy vlastně sjednotily?

Vysoké vojenské školství bylo značně předimenzované, bylo vytvořené pro potřeby tehdy dvěstětisícové československé armády, a je samozřejmě, že v dnešní mnohem menší, pohyblivé, mladé, moderní armádě nepotřebujeme tak rozsáhlé vojenské vysoké školství. Protož již můj předchůdce pan ministr Tvrdík zhruba před třemi roky rozhodl o sloučení těchto tří vojenských vysokých škol do jedné. Je to krok, který byl naprosto nezbytný, krok, který byl správný a bez tohoto kroku by nebylo možné udržet kvalitu vojenského vysokého školství.

Takže ještě 400 lidí bude propuštěno?

Ano, během několika let. Bude to uskutečněno řečneme přirozeným úbytkem.

Vojenské vysoké školství se zeštíhluje, ale také v rámci vyšší efektivity a interoperability jsou obory koncipovány obecněji, což ovšem pak znamená, že absolventi, kteří půjdou k útvaru, se budou muset ještě doškolovat. Jsou na to útvary připraveny?

Nebudou se doškolovat u útvarů, ale v dalších specializovaných kurzech akreditovaných na Univerzitě obrany nebo třeba i v civilní oblasti. Tento trend větší obecnosti vysokého školství je celosvětový a to i v civilní oblasti, kdy člověk, který absolvuje vysokou školu, se musí umět předešlým učit, a bude se učit celý život.

A toto návazné studium je v této chvíli již připraveno?

Návazné studium je připraveno. Studium na Univerzitě obrany je koncipováno na třech úrovních – bakalářské, magisterské, doktorandské. A dále Univerzita obrany bude poskytovat i vyšší důstojnické kurzy nezbytné pro povyšování do úrovně například majora a později plukovníka.

Otázky i odpovědi zazněly na krátké tiskové konferenci uspořádané po ukončení slavnostního zahajovacího nástupu Univerzity obrany dne 8. 10. 2004

Noví profesori Univerzity obrany jmenování

Ministr obrany Karel Kühnl předal v pátek 1. října 2004 dekrety třem novým profesorům působícím na Univerzitě obrany.

Novými profesory Univerzity obrany se stali doc. RNDr. Pavel Anzenbacher, DrSc., podplukovník doc. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D. a plukovník doc. Ing. Dušan Vičar, CSc.

Slavnostnímu aktu předání dekretů byli přítomni také náměstci ministra obrany Jaroslava Příbylová, Martin Bělčík a Pavel Mašek a první zástupce náčelníka Generálního štábu Armády České republiky generálmajor Jaroslav Kolkus.

Profesor Bohuslav Příkryl je děkanem Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany v Brně a profesor Dušan Vičar je ředitelem Ústavu NBC ochrany proti zbraním hromadného ničení ve Vyškově. Jejich kolega - profesor Pavel Anzenbacher je docentem Ústavu farmakologie Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Nové profesory jmenoval na návrhy Vědeckých rad Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově a Vojenské lékařské akademie Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové prezident republiky Václav Klaus dnem 1. září 2004.

Vítězslav Bureš

PRVNÍ SPOLEČNÝ NÁSTUP

(Dokončení ze str. 1)

dobrého od svých předchůdců, jde však o zcela novou školu, která musí být takto chápána ve své celistvosti. Toto zdůraznil ve svém projevu rektor UO plk. František Vojkovský, když řekl: „Pro všechny příslušníky UO je zde důležitý úkol – uvědomit si novou realitu, a tou je skutečnost, že nyní tvoříme dohromady jednu školu a je proto třeba vzájemné vstřícnosti a pomoci.“ Náčelník generálního štábu genpor. Pavel Štefka připomněl, jak rozsáhlá problematika musela být zvládnuta, aby Univerzita obrany mohla vzniknout. „Vytvořením Univerzity obrany byl splněn velký úkol. Je to výrazný úspěch transformace AČR,“ uvedl. „Je to krok, který

byl naprosto správný, nezbytný, a bez něj by nebylo možné udržet kvalitu vojenského vysokého školství,“ řekl ministr obrany o sloučení tří dříve samostatných vysokých škol.

O tom, že skutečně jde o novou školu i kvalitu, se mohl přesvědčit každý, kdo podobný nástup na tomto místě již někdy sledoval. Zcela nová byla choreografie slavnostního pochodu, který slavnostní akci zakončil. Celá atmosféra i rázný a bezchybný vojenský krok aktérů pochodu napovídal, že představu o soustředění toho nejkvalitnějšího z vojenského vysokého školství do nové Univerzity obrany se podaří naplnit.

Ivana Zbubnová
pplk. Vladimír Šidla

ZAMĚŘENO NA VZDĚLÁVÁNÍ

Ve dnech 19. – 22. října 2004 se na brněnském výstavišti uskutečnil již XI. ročník Evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus 2004. Cílem této akce bylo poskytnout budoucím absolventům středních škol co nejvíce informací o vysokoškolské přípravě na českých i zahraničních školách. Na veletrhu, který každoročně navštíví průměrně 25 000 návštěvníků, nechyběla ani Univerzita obrany.

Na veletrhu Gaudeamus 2004 představilo svoji studijní nabídku více než devět desítek univerzit, vysokých škol, vyšších odborných škol a vzdělávacích institucí z tuzemska i zahraničí. Zájemci o vysokoškolské studium měli z čeho vybírat. Veletrh ovšem není určen jen pro studenty finálních ročníků středních škol. Informace o možnostech a podmínkách studia

na vysokých školách si odnesli i pedagogičtí poradci, učitelé a rodiče středoškoláků. Každý návštěvník veletrhu obdržel tištěný katalog vystavujících škol a katalog na CD ROM v ceně vstupného.

Péčí Ředitelství pro nábor a profesionalizaci ozbrojených sil se na veletrhu představila i nová Univerzita obrany. Informace o studiu na UO v expozici číslo 24 poskytovali pracovníci děkanátů, učitelé a studenti z jednotlivých fakult školy. Pro návštěvníky stánku UO byl připraven dostatek tištěných materiálů o škole a studiu na ní. Dále měli možnost si prohlédnout prezentační panely, multimediální prezentace a internetové stránky školy. Uskutečnila se také přednáška o Univerzitě obrany v přednáškovém sále o kapacitě tři sta míst.

-paz-

Kdo důležitost, zásluhu a vzdělání své v hlavě má, nepotřebuje ho kabátem, útrahou a pýchou ukazovati a lháti.

Karel Havlíček Borovský

Má cenu se vzdělávat, když se vzdělání necení?

Nikola Štefan

Věda bez svědomí je jen ztroskotáním duše.

Francois Rabelais

Gaudeamus 2004 odstartován

V úterý 19. října 2004 proběhlo slavnostní zahájení čtyřdenního Evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání známého pod názvem Gaudeamus 2004 na brněnském výstavišti v pavilonu G2. Jde o 11. ročník, vstupujeme tedy do druhé desítky.

Zahájeno slavnostně i s radou

Bývalý primátor města Brna, nyní poslanec Petr Duchoň, při zahájení veletrhu poradil mladým lidem, jak se rozhodnout v tak klíčové otázce jakou práci v životě dělat. Doporučil jim tento postup. „Vyberte si práci, která vás bude bavit. Jestliže vás bude bavit, budete v ní úspěšní, a potom budete i dobře zaplacení.“ Konkrétně k povolání pedagoga, kterého se zmíněné souvislosti tak docela netýkají, dodal, že jim přesto zbude alespoň dobrý pocit z toho, co v životě vykonali. Další slova zazněla od rektora VUT profesora Jana Vrbky, který vidí Gaudeamus nejen jako místo, kde se nabízí vzdělání na velice široké úrovni, ale také jako „místo diskusí, a třibení názorů.“ a Ing. Josefa Beneše, ředitel vysokoškolského odboru ministerstva, který vidí jako důležitý úkol využít mladé talenty nové generace. Přítomní mladí lidé ovšem pojali tuto příležitost spíše velmi prakticky. Starali se hlavně o to, jak si sehnat dostatek materiálů a informací pro rozhodování o svém dalším vzdělání a potažmo i celoživotní dráze.

I když tedy Gaudeamus byl slavnostně zahájen až v 11 hodin dopoledne, areál výstaviště byl již od rána plný mládeže. Chlapci a děvčata obcházeli jednotlivé

Univerzita, která se snaží pietně předávat vědomosti, by měla být prohlášena za nakažlivou a přeměněna v telefonní ústřednu.

Miroslav Petříček jr.

stánky, studovali tabule uvádějící, které školy svůj stánek na veletrhu mají a kde a pilně sbírali jak informace, tak i prospekty a vše co se dalo.

První den na stánku naší školy

Stánek Univerzity obrany, který je rohový a nese číslo 24, byl v neustálém obležení zájemců a vystavené informační letáčky i brožury mizely jak jarní sníh. Zdálo se mi zajímavé zjistit, co přivedlo mladé lidi, a z toho značnou část dívek, k tomu zajímat se právě o Univerzitu obrany, ale vytažený diktafon zahnal hned první dvojici dívek na útěk. Přesto u stánku, kde bylo možné kromě velkých tabulí vysvětlujících možnosti studia a strukturu školy a další základní aspekty Univerzity obrany získat další informace z naší webové stránky a z videosmyčky ilustrující život na vojenské vysoké škole, byl stále nával. Zaměstnanci pověřeni podáváním informací - představitel kateder i studenti, se ani na chvíli nezastavili a hloučky kolem nich dychtivě sledovaly povídání o tom, co vše je nutné udělat, aby

se člověk na školu dostal, jak probíhá studium, kolik musí být čas v běhu na sto metrů, aby student uspěl v tělesné přípravě, a plno dalších detailů. „Líbí se mi, že nám tady o škole povídají studenti, můžou nám nejlíp říct, jak to probíhá a co nás vlastně čeká...“ projevila nakonec odvahu vyjádřit svůj názor Alena Procházková z Brna. „Rozhodnutá zatím vůbec nejsem, jen sbírám informace,“ uvedla. Zajímá ji sport a trochu i počítačová technika, podávat přihlášku bude prý určitě na víc škol.

Prap. Kateřina Skalková, studentka třetího ročníku UO, zatím předávala další „balíček“ slovních informací nové skupince zájemců, a už teď je pravděpodobné, že jí večer asi moc do povídání nebude. Ani na chvíli si totiž zatím od mluvení nemohla odpočinout. Musí ale vydržet do zvládnutí prvního náporu.

Poznámka po uzávěrce. Veletrh byl i po další tři dny svého konání velmi úspěšný.

Ivana Zbubnová

Místo abychom žáka vedli, aby nabýval zkušenosti, předkládáme mu věci, jež vyzkoušeli jiní, aby se jim naučil z paměti.

Henri Boulard

STUDENTSKÁ REDAKCE

Zdravím všechny studenty, učitele, stálý stav a ostatní příslušníky nově vzniklé Univerzity Obrany. Máme zde nový studijní rok a nové Listy Univerzity Obrany, které by měly pokračovat ve šlépějích Akademických listů. Zejména studentům prvních ročníků a studentům 1. fakulty bych chtěl objasnit, čeho se tato studentská stránka týká. Je to jednoduché, týká se studentů! Na této stránce bychom chtěli informovat čtenáře o studentských aktivitách, jejich výsledcích na sportovních akcích, o jejich názorech, připomínkách a pokud to bude možné, v rámci možností odpovídat na dotazy.

Jak jsem řekl, tato stránka je vyhrazena přímo pro témata týkající se studentů, proto vítáme jakékoliv Vaše náměty, dotazy, případně i Vaše příspěvky, které je možno na této stránce publikovat. Studenti, pište na E-mail uvedený na konci této rubriky, slibují, že žádný z Vašich příspěvků nezůstane nepoužit.

Na závěr Vám přeji hodně štěstí při vstupu do nového školního roku v nové škole :-)

Mary

**Naše nová E-mailová schránka:
Studentska.stranka.ListyUnob@seznam.cz**

!!! WANTED !!!

HLEDÁ SE NĚKDO Z ŘAD STUDENTŮ, KDO BY NÁM POMOHL S TVORBOU STUDENTSKÉ STRÁNKY. POKUD JSTE NĚKOHU TAKOVÉHO VIDĚLI, NEPRODLENĚ INFORMUJTE NAŠI STUDENTSKOU REDAKCI!!!

!!! WANTED !!!

Výstava fotografií

Afghánistán 2002 - Irák 2003 očima českého vojáka.

Z Dobrušky až do Bruselu doputovala výstava fotografií příslušníka Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany podplukovníka Jiřího Hlouška. Slavnostní vernisáž za účasti velvyslance ČR v Belgii Jiřího Havlíka a velvyslance ČR při NATO Karla Kovandy byla v prostorech Českého centra zahájena expozice s názvem „Afghánistán 2002 - Irák 2003 očima českého vojáka“.

Podplukovník Hloušek strávil téměř devět měsíců v misích armádních polních nemocnic, které působily v Kábulu a Basfě. V obou působistích se mimo služebních povinností věnoval také svému koníčku - fotografování. Část fotografií, které dokumentují zejména jeho pohled na obyvatele Afghánistánu či Iráku a prostředí, ve kterém tito lidé

žijí, vystavil poprvé v prostorách Městské knihovny v Dobrušce letos v únoru. Vernisáž měla pozitivní ohlas, který se dostal zprostředkovaně až do Bruselu. Z toho důvodu byl pplk. Hloušek osloven, zda by zmíněnou kolekci snímků neprezentoval také v „hlavním městě Evropy a NATO“.

V pondělí 11. října 2004 večer zahájil výstavu ředitel bruselské pobočky Českého centra Pavel Černoch. Krátkými projevy k přítomným promluvili také oba velvyslanci a samozřejmě sám autor. Vernisáž navštívilo na pět desítek hostů, mezi nimiž nechyběli představitelé zastupitelských orgánů ČR, členové české komunity žijící v Belgii a také skupina belgických vojáků, kteří v přibližně stejné době jako pplk. Hloušek sloužili v afghánském Kábulu.

Vystavené fotografie měly mezi při-

tomnými velký úspěch, autor více než hodinu odpovídal na zvědavé otázky hostů. Expozice fotografií bude v Českém centru v Bruselu do 25. října a od listopadu bude přestěhována do prostor NATO. Stejná kolekce fotografií je v současnosti vystavena také v Senátu Parlamentu ČR ve Valdštejnském paláci.

Podplukovník Jiří Hloušek (42) pracuje jako náčelník personálního oddělení hradecké Fakulty vojenského zdravotnictví, která je od 1. září součástí brněnské Univerzity obrany. Na podzim roku 2002 působil jako personalista 11. polní nemocnice Armády ČR v Kábulu a od dubna do října 2003 ve stejné funkci u kontingentu 7. polní nemocnice v jihoirácké Basfě. Jiří Hloušek je ženatý a má dvě děti.

**Text a foto:
mjr. Tomáš Zbořil**

Fotografie pořízené na vernisáži v Bruselu připomínají setkání pplk. Jiřího Hlouška s panem Kovandou (snímek vlevo) a s přidělenec obrany v Belgii plk. Malým a belgickým vojákem, který sloužil také v Afghánistánu.

Několik názorů na systém vědecké práce

Rád bych touto cestou poinformoval studenty a akademické pracovníky o směřování organizace vědecké práce a tím dosáhl vyšší transparentnosti i podnětění širší diskuze tak, aby jste své názory a návrhy mohli v brzké budoucnosti směřovat na své zastupitele v samosprávných akademických orgánech jako jsou Vědecká rada UO (VR UO) a Akademický senát (AS UO).

Výzkum na vysokých školách lze posuzovat z hlediska jednotlivých akreditovaných oborů. Pro trvalou udržitelnost těchto oborů je třeba zajistit pyramidový stav personálního obsazení tak, aby bylo metodou výběru dosaženo co nejvyšší kvality garantů jednotlivých akreditovaných oborů. S vědeckou výchovou je nutné začít již od úrovně studentů magisterských studijních programů v rámci studentské tvůrčí činnosti, která se posléze může rozvinout a pokračovat v podobě doktorského studia perspektivních jedinců. Výchovu k samostatné vědecké činnosti je pak samotné doktorské studium. Je nutné mít v každém oboru širokou základnu studentů doktorských studijních programů co nejvyšší možné kvality s možností vědecké spolupráce na mezinárodní úrovni. Pro dosažení co nejširší personální základny, tj. co nejvyššího počtu studentů DSP, se jeví jako vhodný nástroj financování existence studentů DSP z výzkumných záměrů. Po uplynutí doby každého výzkumného záměru pak lze nejlepší absolventy DSP zařadit mezi perspektivní kádry jednotlivých oborů. Z takových osobností pak lze vybírat jedince schopné posouvat hranici poznání v daném oboru a školit další studenty. Pokud problém analyzujeme z věkového hlediska, není možné, aby akademičtí pracovníci dosahovali hodnosti docenta či profesora v předúchodovém věku, jelikož pak jim zbývá jen málo času na výchovu dalších následníků. Ideálním se jeví model co nejvyššího DSP s dosažením možnosti úspěšné habilitace cca. 5 let po ukončení DSP. Následně lze očekávat, že po dalších cca. 5–7 letech takový jedinec dosáhne úspěchu ve jmenovacím řízení. Tedy, 10–12 let po ukončení DSP získá obor kvalitního plnohodnotného garanta, který může další generaci rozvíjet daný obor, tj. posouvat hranici poznání a vychovávat další osobnosti.

Na univerzitní půdě za ideálních podmínek by měly existovat pouze obory poznání akreditované komisí MŠMT. Podmínkou udělení akreditace je přítomnost nejméně dvou publikačně činných garantů s vlastními studenty DSP. Další podmínkou je věk nižší než 65 let. Modelový obor pak v ideálním případě obsahuje nejméně tři garanty, z toho dva profesory a jednoho docenta, všechny s vlastními studenty DSP a originálními výsledky z výzkumné a vývojové činnosti. Tím docílíme pružného modelu, kdy dočasný nebo

(Pokračování na str. 10)

Co myslíte, je o ruštinu větší zájem?

Když jsem nastupovala do rychlíku mířícího do Ostravy, měla jsem zvláštní pocit něčeho neidentifikovatelného. Zvláštní pocit nostalgie, který se ve vás objeví vždy, když se ve vzpomínkách vracíte k něčemu, co vám kdy v minulosti bylo drahé. Zároveň cítíte i radost, protože jedete někam, kde to znáte a jste plni očekávání, jestli třeba ta malá kavárnička, kam jste chodili před zkouškami na kafe a po nich na panáka, ještě stojí.

Tak tedy vracela jsem se zase po letech do Ostravy. Tentokrát to ale nemělo nic společného s angličtinou, kterou jsem tam kdysi studovala.

Katedra slavistiky FF Ostravské univerzity pořádala seminář s doc. Tatianou Kozlovou, autorkou nové učebnice pro zájemce o ruštinu. Tuto knihu je již možno vidět na pultech knihkupectví pod názvem „Nutno vědět je azbukou“ - Obchodujeme, podnikáme a komunikujeme v ruštině.

Autorka, usměvavá a erudovaná paní středních let, začala svou prezentaci otázkou, která je v záhlaví tohoto článku.

Mám-li se zamyslet nad odpovědí a upřímně se vyjádřit, tak si myslím, že zájem je. Nevím sice, jestli vzrůstající, neučila jsem ruštinu léta, tudíž jsem se ani nezajímala o to, jak je na tom v porovnání s jinými světovými jazyky. Mohu jen tušit, že stále kraluje angličtina, po ní snad španělština, francouzština a němčina.

Ze zkušenosti však mohu říci, že zájem o ruštinu zaznamenávám. Vidím jej například u svých studentů doktorského studia, kteří ačkoli v druhém ročníku už ruštinu jako jazyk vedlejší v rozvrhu nemají, přesto se učít chtějí a tak společně hledáme cesty, jak výuku realizovat.

Se zájmem se setkávám i u svých doktorandů prvního ročníku. Někteří z nich jsou úplnými začátečníky a přiznávají, že 6 hodin měsíčně po dobu dvou semestrů nestačí k tomu, aby zvládli obecný jazyk a ještě základy jazyka odborného.

Zájem pozoruji i u svého syna, který se slovička do ruštiny sice učí se stejnou „nechutí“ jako do angličtiny, ale má radost z každého malého úspěchu při zdolávání azbuky a také z toho, že se mu už alespoň trochu podařilo proniknout do tajů tohoto, do jisté míry exotického jazyka, jazyka, který se ne na všech školách vyučuje povinně jako druhý světový.

Těší mě zájem o ruštinu i z jiného pohledu. Například, když moje kolegyně, která navštívila v létě Petrohrad, byla nadšená jeho krásou.

Těší mě zájem podnikatelů, kteří, přestože tuší, že se už dnes v Rusku domluví bez problémů anglicky, se ruštině učít chtějí, aby byli sebevědomější, flexibilnější a rozhodnější.

Většina zájemců o studium jakéhokoliv jazyka ví, že učít se jazyk neznamená „jen“ zvládnout jeho gramatiku, syntax, fonetiku a lexiku. Je tady také něco, čemu se říká realie neboli „duše“ země (historie, kultura, literatura a umění, ekonomika, poli-

Obsah článků v této rubrice vyjadřuje osobní názor pisatele a nemusí být vždy totožný s názorem redakce a redakční rady

tika, náboženství, odlišný způsob života, a tudíž i mentalita lidí). Věřím, že se v blízké budoucnosti podaří nashromáždit takové množství ruských knih, studijních materiálů audio a videokazet, programů na PC, že se zájem o ruštinu na Univerzitě obrany ještě zvýší.

Co říci na závěr?

Vzpomínám si, jak při jednom z kurzů na místo učitele se mě má stávající vedoucí PhDr. Mária Šikolová zeptala, jak motivuji své studenty. Nevím už ani, co jsem odpovíděla, ale nebylo to nic světoborného. Dnes už vím, že pokud je učitel sám motivován a „zapálen“ pro jazyk který učí, pokud má osobní zkušenosti a zážitky ze země, ve kterých se tímto jazykem mluví, pokud má dost studijní literatury a multimediálních prostředků, které ve výuce používá, pak má svým studentům co předat a může je vhodně motivovat. Ale na druhou stranu i student sám by měl být motivován snahou se učit a také naučit jazyk, který si vybral.

Těší mě, že zájem o ruštinu je. Těším se, až zase do třídy přijdou studenti, kteří jsou pozitivní, v dobré náladě a motivováni touhou se něco nového dovědět a naučit.

PhDr. Romana Szlaueřová
K-264

Chodí pešek okolo

Znáte tu dětskou hru? Abych se přiznal, její podstatu mi čas odvál z hlavy, nicméně její základní princip, respektive jeho porušení, mi vytane na mysl, kdykoli nyní přijdu do jídelny na „Rohlíku“ a přemyslím, kam si sednout. Jakže souvisí naše jídelna s dětskou hrou? Inu jednoduše - aby obě dobře fungovalo, je třeba stále chodit dokola. A v jídelně, pokud porušíme dříve automaticky dodržované pravidlo, že včas neobsazená místa zůstanou pro dané „kolo“ neobsluhována, nastane v ní chaos. Jeho vnějším projevem je, že ke stolům v celé ploše jídelny je možno si sednout a obsluhující personál pak, lidově řečeno, neví, kam dřív vlnitout. Důsledkem pak je, že strážníci po příchodu do jídelny nevidí, kam by si vlastně měli sednout, a někdy volí takové místo, které je obsluženo až po delší době a zbytečně narůstá nervozita.

A přitom by stačilo docela málo: trochu více disciplíny od nás strážníků při obsazování jídelny (tj. nenechávat volná místa u stolu) a možná trochu méně snahy personálu využít lépe kapacitu jídelny.

S vedením VZK jsem již o problému mluvil. Pokusí se udělat pro navracení ztraceného řádu maximum. Takže je teď řada na nás, strážnicích, při tom pracovnícům VZK pomoci. Vždyť je to v našem společném zájmu.

*Předseda redakční rady Listů UO
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSC.*

Vídeňské sympozium

Ve dnech 22. až 24. září 2004 pořádal Jazykový institut (SIB) Akademie zemské obrany ve Vídni mezinárodní sympozium pod názvem „Odborný jazyk ve světle evropské integrace.“

Sympozium zahájil vedoucí pořadající instituce brig. gen. Walther, který mj. podtrhl jeho souvislost s Evropským dnem jazyků připadajícím na 26. září. Přítomně pozdravil taktéž velitel akademie gen. Schittenhelm, a to sympaticky v jazycích všech účastníků.

Na sympoziu vystoupilo více než 20 delegátů, vedle domácího Rakouska to byli zástupci z Německa, Polska, Maďarska, Slovenska, Slovinska a také z České republiky, z naší Univerzity obrany. (Úvodního dopoledního jednání se zúčastnil např. i plk. gšt. Ing. Kelbl, přidělenec obrany České republiky ve Vídni.) Přítomní byli zástupci jak vojenských, tak civilních škol a institucí, a to i z dalších zemí, kteří měli možnost zapojit se do diskuse k projednávaným otázkám.

Hned první referát byl zajímavý pro všechny přítomné, tedy nejen pro učitele, překladatele a tlumočníky cizích jazyků, ale i zástupce nejrozličnějších vzdělávacích, ekonomických a technických institucí. Sympozium totiž otevřela dr. Heindlerová z Rakouského centra pro jazykovou kompetenci ve Štýrském Hradci, která mj. informovala o činnosti Rady Evropy Evropské komise v oblasti jazykového vzdělávání, jakož i o práci Evropského střediska pro moderní jazyky, které sídlí rovněž ve Štýrském Hradci. Osvětliila taktéž principy Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Ten mj. umožňuje srovnávat jazykové vzdělávání tím, že stanovuje 6 úrovní ovládnutí jazyka - A1, A2, B1, B2, C1, C2. SERR byl přeložen i do češtiny a více je možné se o něm dozvědět na www.msmt.cz. (pozn. aut.). Obdobně je tomu i s Evropským jazykovým portfoliem, které by se mělo pro každého Evropana stát oficiálním dokladem toho, jaké jazyky a na jaké úrovni ovládá. I tady patří Česká republika k předním zemím, neboť její jazyková portfolia již byla validována. Blížší informace lze nalézt rovněž na uvedených stránkách Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy nebo u pedagogů K-103, katedry jazyků FEM. Referát Dr. Heindlerové byl přínosný tím, že podal informace o tom, co se změnilo a v souvislosti s novými členy EU mění v oblasti jazykového vzdělávání, které je jednou z priorit Lisabonské strategie EU. Zmíněn byl taktéž „Akční plán Evropské komise na podporu jazykového vzdělávání a jazykové rozmanitosti“, jehož klíčovými tématy jsou: celoživotní vzdělávání, zkvalitnění výuky a budování prostředí příznivého pro jazykové vzdělávání. Ty by měla akceptovat i jazyková výuka na UO. Modulový systém výuky cizích jazyků realizovaný na Fakultě ekonomiky a managementu je zohledňuje.

Cílem tohoto příspěvku není podat podrobné sdělení o všech referátech, jako spíše ukázat široké spektrum problémů a otázek, kterými se referující v souvislosti

ODPOLEDNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA KATEDŘE JAZYKŮ

V rámci letošního Evropského dne jazyků uspořádala Katedra jazyků FEM UO Brno 29. září Odpoledne otevřených dveří (OOD). Pracovníci katedry chtěli všem kolegům z Univerzity obrany přiblížit svoji pedagogickou i vědeckou práci, nabídnout k prohlídce nově vybavené učebny a prostory, seznámit je s používanými výukovými materiály a poskytnout možnost zapsat se do kurzů (anglického, německého a francouzského jazyka), které katedra vede. Těto možnosti využilo více než 100 zájemců, z nichž se 80 do kurzů různých pokročilostí zapsalo.

Největší zájem u všech návštěvníků vzbudila učebna Self-Access Centre (SAC), vybavená počítači s výukovým softwarem a studijními materiály, sloužící k výuce i samostudiu anglického jazyka.

Mgr. Ludmila Kolářková

Víte, co je to Self-Access Centre (SAC)?

Účastníci odpoledne otevřených dveří na katedře jazyků 1. fakulty si kromě učebnic a dalších materiálů mohli prohlédnout také speciální jazykovou učebnu, která se tímto názvem označuje. Jde o učebnu vybavenou počítači a další audiovizuální technikou. Při práci se používají i tištěné speciálně připravené materiály ve fóliích - zpracovaná cvičení s klíčem, jsou zde poslechové nahrávky, videokazety, sady učebnic jako například Command English, Headway, jazykový software Redward, dále autentické tis-

s tématem sympozia zabývali a které jsou inspirovány i z hlediska jazykového vzdělávání u nás.

Rada referátů byla věnována teoretickým otázkám terminologie jakožto základu odborné komunikace (prof. Galinski z International Network for Terminology a doc. Budin z Vídeňské univerzity), ale také jejímu uplatnění a v různých oblastech (např. dr. Pekarovičová z UK v Bratislavě, dr. Warchol-Schlottmann z Vídeňské univerzity, prof. Ódor z Univerzity Corvinus v Budapešti.) Na úvodní referát dr. Heindlerové navázali další vystupující, kteří se zabývali jazykovými projekty EU, překladatelskou službou Evropské komise apod. Zástupci rakouských vzdělávacích institucí, ale i jiných, např. Mag. Hahn z Erste Bank, hovořili v souvislosti s rozšířením Evropské unie o nutnosti podpory jazykové rozmanitosti, mj. výukou jazyků sousedních zemí. Největší zájem a pozornost je přitom věnována češtině. O projektech na její podporu, výuce, příručkách a slovníčcích hovořila řada účastníků, takže to chvílemi vypadalo, že vedle jednacího jazyka němčiny, dále angličtiny, o které se mluvilo jako o lingua franca zejména v finanční a vojenské sféře, je nejvýznamnějším jazykem právě český jazyk. Zejména v této oblasti - studiu jazyků sousedních zemí (němčina, polština, slovenština) zdůrazňujeme u nás s jednoznačným důrazem na angličtinu svým sousedům - na rozdíl od Rakušanů - hodně dlužní. Navíc zapomínáme i na to, že vedle angličtiny je pracovním jazykem v NATO francouzština a v EU jsou jednacími jazyky angličtina, francouzština a němčina.

V mnohým přednáškách byl zdůrazňován i aspekt interkulturní kompetence, v oblasti vojenství pak i interkulturní vojenské kompetence.

Členové jazykových pracovišť armád zastoupených zemí - Rakouska (plk. Mag. Nestler, plk. Dr. Pečnik), Německa (p. Walinsky), Maďarska (dr. Weberová),

koviny elektronické i klasické slovníky. Je zde možné procvičovat si znalosti na všech úrovních, od naprostých začátečnicků až po pokročilé, a to ve všech oblastech - Listening, Speaking, Reading, Writing. Pracovat lze jak samostatně, tak i s radou učitele. Největší výhodou je zde však možnost používat internet a pro pokročilé připravují na katedře velmi zajímavou novinku - videomost, tedy použití webkamer s interakcí pro přímý kontakt s rodilými mluvčími v Kanadě. Jde o projekt s názvem Pilot Programme of - Teaching English (PPTe), který by měl od 2. listopadu probíhat denně mezi 14. a 15. hodinou. Zatím je SAC vybaven pro výuku angličtiny, poslední internetová novinka komunikace s kanadskou stranou bude však v průběhu času využita i k výuce francouzského jazyka. Učebna se nachází ve 3. patře budovy Kounicova 44 v prostorách K 103 a její otevírací doba je úterý a čtvrtek od 14 do 15. 30 hodin.

Učebna se využívá také pro plánování výuky, proto chystáte-li se jít studovat, volnou kapacitu si předem ověřte.

-z-

Polska (mjr. Mag. Cymek), Slovinska (Mag. Hafnerová), České republiky (dr. Kozílková) se ve svých vystoupeních zabývali řadou otázek, souvisejících s tématem sympozia. Informovali taktéž o tom, jak je zaměřeno jazykové vzdělávání, zejména výuka odborného jazyka, důstojníků, poddůstojníků i civilních zaměstnanců právě v souvislosti se členstvím v NATO či EU. Zajímavé byly např. i informace vedoucího oddělení jazykové přípravy ze Spolkového jazykového institutu v Hürthu o typech kurzů, které realizují, podpoře němčiny jako cizího jazyka v 80 zemích, výuce 13 příp. podle potřeby 29 jazyků, nárůstu jazykového personálu v Bundeswehru, a to i přesto, že počet příslušníků německé armády se stále snižuje aj.

Jednání sympozia shrnul v pátek odpoledne zástupce pořadající instituce a vlastně hlavní organizátor celé akce, plk. Mag. Dr. Ernst, který mj. ocenil pracovní atmosféru, řadu podnětů, které na sympoziu zazněly, i otázek, kterými je nutno se v souvislosti se změnou bezpečnostní a hospodářskou situací v Evropě v rámci jazykového vzdělávání zabývat. Poslední slovo patřilo gen. Waltherovi, který poděkoval všem vystupujícím, účastníkům i organizátorům za zdařilý průběh sympozia.

PhDr. Jana Kozílková, CSc.

Nefotografoval jsem s cílem vystavovat

Plk. Jiří Hloušek je autorem výstavy fotografií, jejíž vernisáž proběhla v Bruselu 11. 10. 2004. O tom se můžete dočíst na str. 5. Rozhovor s plk. Hlouškem se uskutečnil ještě před touto vernisáží v době jejích intenzivních příprav.

Fotografie, které jsou vystaveny v Bruselu i v Praze, jste pořídil během Vašeho působení ve vojenských polních nemocnicích. Nejste lékař, jaká tedy byla Vaše cesta do misí?

Pracuji jako personalista Fakulty vojenského zdravotnictví UO, dříve Vojenské lékařské akademie Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové. Je to škola zdravotnická, a proto mě v situaci, kdy se začaly stavět polní nemocnice, oslovil budoucí velitel kontingentu pplk. MUDr. Marek Obrtel, a požádal mě o pomoc při její výstavbě. Šlo o 11. polní nemocnici v létě roku 2002. Pomohl jsem mu a později jsme společně vyrazili s touto polní nemocnicí do afghánského Kábulu.

Tam jsme byli necelé 4 měsíce. Po návratu jsme během dalších 3 měsíců znovu odcestovali, já opět v pozici personalisty, tentokrát do 7. polní nemocnice s velitelem plk. MUDr. Mojzírem Mrvou. Tuto polní nemocnici jsme rozvíjeli v jižním Iráku, a tam jsme působili 6 měsíců.

Vý jste tam ovšem kromě své práce ještě fotografoval...

Fotografoval jsem tak, jak fotografovala většina ostatních vojáků, to znamená pro vlastní potěšení, pro pořízení vlastních naprosto soukromých záběrů toho, co jsem dělal, u čeho jsem byl přítomen, kde jsem se pohyboval. Vůbec jsem nefotografoval s nějakým dopředu postaveným cílem fotografie někde vystavovat nebo je publikovat, to v žádném případě ne.

Jak k tomu tedy došlo? Dozvěděla jsem se, že vystavám v Bruselu a v prostorách Senátu v Praze předcházela ještě velmi úspěšná výstava v Dobrušce.

Někdy ke konci mise se jeden z kolegů na štábu poptával, jestli tam někdo nemá fotografie, které by se daly eventuálně nazvěšovat a vystavit. Velmi osvěcené knihovnice městské knihovny v Dobrušce napadlo vystavit obrázky z působení vojenských zahraničních misí ve foyer jejich knihovny. A tak jsme se nakonec domluvili, i když zpočátku se mi moc nechtělo. Po návratu jsem se těm dámám ozval, a protože ony se v tom skutečně vyznají, do půl roku jsme společně připravili první výstavku fotografií.

Jak jste fotografie vybíral?

Ten výběr byl velice obtížný. Ač jsem měl několik set fotografií pořízených na kinofilmu, byly to fotografie většinou velmi osobní, takové, co nejsou určeny k tomu, aby se vystavovaly veřejně. Přesto se nám povedlo vybrat soubor asi tak 50 vhodných fotografií.

Co snímky zobrazují?

Nezachycují život polní nemocnice, ale především tváře místních domorodých lidí, zachycují tamější krajinu a zčásti také naše lékaře a personál polní nemocnice v různých situacích. Chtěl bych zdůraznit, že to skutečně není dominantně o práci nemocnice, ale spíš o prostředí, ve kterém naši vojáci v misích pracují.

Samotný název té výstavy zní "Afghánistán 2002 - Irák 2003 očima českého vojáka".

Předpokládám, že s fotografováním jste nezačal až na misích...

Dá říct, že fotografovuji skutečně od základní školy, takže fotoaparát mě provází celý můj život. V určitých obdobích fotím intenzivněji, jindy méně. Je to vyvolané okolnostmi.

Jaké používáte vybavení?

Úplně obyčejnou zrcadlovku. Fotím na kinofilm, zatím jsem nenabyl přesvědčení o tom, že lepší je digitální fotoaparát, zůstávám proto zatím u klasiky. Můj fotoaparát je vcelku obyčejný, s kvalitním objektivem. Co je ale důležité, v těch podmínkách je skutečně třeba se o něj hodně starat, a nejen o fotoaparát, ale i o počítače a o veškerou techniku, protože ať to bylo v Afghánistánu nebo v Iráku, všude je nepředstavitelná spousta prachu. To je něco, co mě uvízlo ve vzpomínkách navždycky.

ROZHOVOR

Vraťme se ještě k Dobrušce...

Tak tedy knihovna celou tu instalaci připravila a zorganizovali i vernisáž, ze které jsem měl ze začátku velký strach. Musím říct, že se povedla a za účasti místních a regionálních celebrit jsme si celý večer velmi příjemně povídali s návštěvníky o působení vojáků v misích, o tom, jak dalece to je či není potřebné, o tom, jak je to náročné. Z toho večera jsem měl nesmírně dobrý pocit. Myslím, že to bylo obohacující pro všechny strany. Já jsem zde měl možná poprvé neformální a velmi intenzivní zpětnou vazbu v tom smyslu, jak občané hodnotí vystoupení našich vojáků v zahraničí.

Tam vznikla myšlenka výstavy v Bruselu?

Vlastně ano. O téhle výstavě v městské knihovně v Dobrušce se nějak dozvěděl pan velvyslanec České republiky při

NATO Kovanda a ještě snad v průběhu té výstavy mě cestou svých lidí kontaktovali z Bruselu. Požádali mě, jestli by bylo možné celou tuto výstavu poskytnout a vystavit na velitelství NATO. Po určitých peripetiích a složitostech, které s tím souvisely a které se asi nevyhnou žádné podobné akci, se podařilo cestou Správy českých center, což je příspěvková organizace ministerstva zahraničních věcí, vše zorganizovat. Výstava se koná v prostorách Českého centra v Bruselu a asi po třech týdnech by se měla přesunout i do velitelství NATO, kde by měla být v mírně redukované podobě vystavena do konce listopadu.

Všechny snímky mají jistě pro Vás velkou hodnotu. Jsou nějaké záběry, které jsou Vám obzvláště blízké?

Věřím, že nejen na mě, ale i na návštěvníky by mohly velmi emotivně zapůsobit záběry zejména popálených dětí v náručích našich českých zdravotních sester. Ty popáleniny byly často velkého rozsahu, a muselo docházet až k amputacím, takže to jsou velice emotivně působící obrázky.

Jak je ta výstava tvořena po technické stránce?

Fotografie jsou nazvětšované do velikosti 20 krát 30 centimetrů a jsou zapartované po dvou. Jsou tam stručné texty vyjadřující aspoň orientačně téma, samozřejmě žádný výklad. Tady bych skutečně nechtěl ani výběrem fotek ani nějakým komentářem nikomu podsouvat svůj názor na situaci v Afghánistánu nebo v Iráku. To si musí každý udělat sám. Situace je tam ve všech směrech nepředstavitelně složitá, a je to na každém, jak si to vyloží.

Co na obou misích bylo nejnáročnějšího, alespoň pro Vás osobně?

To je těžká otázka... Na takovou misi může podle mě jet jen takový člověk, který je špičkově profesionálně připraven pro funkci, kterou tam bude vykonávat. Druhá věc, která člověka může někdy trochu zaskočit, a zejména v těch končinách, kde jsme byli, je klimatické prostředí. Každý člověk musí být velmi dobře fyzicky připravený. Musí být i psychicky odolný. Například v říjnu v Kábulu teplota v průběhu 24 hodin kolísá od 40 do 5 stupňů Celsia nad nulou. Pět stupňů je ráno, možná někdy klesne i k nule, a po obědě máte 35 – 40 stupňů teploty. A tak se to děje den co den, takže i tyto vlivy posléze začnou na člověka působit. Navíc samotný Kábul je 1900 metrů nad mořem.

Připravovali vás na to nějak? Dá se na to vůbec připravit?

Naše armáda se spoléhá na to, že jsme profesionálové, že jsme připraveni na leccos, takže v tomto směru nějaká speciální dlouhodobější příprava neprobíhá. Krátkodobě jsme se připravovali spíš teoreticky v kurzech a na přednáškách jak se v takovém prostředí chovat,

Pokračování na str. 13)

Poslední vyvedení

Za studenty do VVP

Je středa 6. října a UAZ s řidičem, velitelem školního praporu plukovníkem Jiřím Odehnalem a dalšími dvěma důstojníky z velitelství UO (a mou maličkostí) míří směr vojenský výcvikový prostor Dědice. Je nádherný slunný den, příroda hřívá všemi barvami a vojenská technika s cvičícími vojáky, které cestou ke srubovému městečku potkáváme, se krásně doplňují.

„Jde vlastně o poslední vyvedení v režii fakulty, a to hned dvakrát,“ vysvětluje mě plukovník Odehnal ještě cestou. Příští rok už bude vše zcela jinak organizováno. Studenti budou trávit letní měsíce mimo školu v kurzech praktickým výcvikem, a škola se postará jen o jejich teoretické vzdělávání. Navíc jde letos o poslední „čtvrťáky“, další ročníky již najely na bakalářský, a tím tříletý interval studia.

Ve srubovém městečku je na dva týdny „vyvedeno“ 107 studentů 4. ročníku. Vyvedení se koná v termínu 4. až 15. října, bude tedy trvat dva týdny, a studenti se v něm mají naučit zejména metodiku velení četě - tématem praktického výcviku je činnost velitele čety po obdržení úkolu.

Po příjezdu si prohlížíme prostor, kde studenti tráví odpoledne a večery. Den začíná klasicky budíčkem, který je poměrně brzy, už v 5.45. Důvodem brzkého vstávání je nutnost si ráno denně vyzvednout zbraň, samopal vzor 58, což musí být provedeno dle vojenských řádů. Na snídaně, obědy i večere se odjíždí do Výškova - místní kuchyně a jídelna letos není v provozu. Prohlížíme si sruby, které jsou vybaveny palandami, a také umývárny, kde mě překvapují kohoutky s teplou vodou. O hygienu je navíc postaráno i denními sprchami. Jen ty palandy připomínají „vojnu“ tak, jak ji znají pamětníci.

A vyrazíme za studenty na cvičiště. Plukovník Odehnal mi vysvětluje, jaké zadání studenti právě provádějí. „Tématem je zaujetí obranného prostoru čety a k tomu zásady maskování. Tady by měl každý velitel čety metodicky rozhodnout jak povede svoji jednotku. U studentů neděláme žádný rozdíl v odbornosti, všichni jsou postupně postaveni do funkce velitele čety, a prakticky si to vyzkouší,“ říká a já si prohlížím maskovanou techniku se studenty, které právě přezkušují a kontrolují jejich velitelé. Dozvídám se, jak měla probíhat jejich práce: „Každý velitel přednese informace, návrhy na

rozmístění čety, stanoví orientační body, a připraví svou jednotku k tomu, aby mohla vést obranný boj“. Studenti, kteří tentokrát nevystačili s „maskáči“ a k maskování museli použít navíc i přírodní materiály, například větvičky se suchými listy, mi s šustěním odpovídají na otázky. Na podobném cvičení nejsou poprvé, praporčíce Leona Exelová, jejímž studijním oborem je meteorologie, připomíná, že první výcvik probíhal už v prvním ročníku v přijímači. Od té doby ovšem nic podobného nebylo. Kolega praporčík Petr Beď, který studuje automatizované systémy velení a řízení na katedře PVO, přiznává, že zatím největším zážitkem byla možnost cvičit s technikou, protože jinak se k tomu jen tak nedostanou. „Je to dobrá příležitost si to takřkajíc ohmatat. To je dobré,“ je spokojený.

I na prap. Exelovou udělal největší dojem technika. „Asi největším zážitkem dneška bylo, že jsem se svezla v bévépěčku, a taky maskování bojového vozidla, maskování jednotlivců...“ vyjmenovává. Přejezdy technikou si chválí také prap. Věra Sáblová, jejíž jméno si vybavuju ve spojení se střeleckou soutěží. Jejich výpověď a připravené BVP jsou natolik inspirující, že se k tomu nakonec odhodlávám i já, a zážitek je to skutečně silný. Cení si nakonec hlavně toho, že jsem přejezd terénem s předvedením vymetení veškerých nerovností terénu včetně bahnitých louží přežila bez viditelnějších šrámů a pohmožděnin, a přesto bych na opakování jízdy pravděpodobně kývla s nadšením. Cesta hlavně splnila svůj účel - a to přesun k dalším skupinkám v terénu.

Praporčík Miloš Mička, praporečník, t.č. velitel čety, hlásí obsah jejich dopoledního zaměstnání: „Prováděli jsme nácvik spojovací a ženijní - měli jsme k dispozici tank T72, a nacvičovali jsme ničení spojování mezi jednotlivými jednotkami. Nyní se budeme střídát - nastupujeme na ženijní, budeme maskovat BVP.“

I jeho zatím nejvíc zaujaly přejezdy technikou a možnost dělat velitele vozu. „Čekají nás střelby, to bude taky zajímavé,“ uvádí. Na střelby, které je čekají v pondělí, se netěší sám. Prap. Exelová se dokonce neobává ani házení granátem. Člověk prý musí věřit sobě, ale taky

REPORTÁŽ

spolužákům, a v tom problému vůbec nevidí.

Nic není možné bez přípravy. I když to, co konkrétně budou který den dělat se dozvídají studenti až v denním rozkazu, vědí dobře co je čeká.

„Samozřejmě, že seznam těch témat známe, protože jsme se na ně připravovali dopředu, zpracovávali jsme písemné přípravy,“ vypráví poručice Exelová.

A má představu i o tom, jak má vypadat její další profesní zařazení po ukončení studií. Studuje meteorologii, a přeje si po skončení studia pracovat ve svém oboru. „Budu synoptik, budu předpovídat počasí někde na letišti. Je to současně můj koníček.“ říká. Vojákem z povolání, a na dlouhou dobu, chtějí být všichni, kteří jsou zde a vydrželi to až do čtvrtého ročníku. Tak aspoň míní sami studenti, i když někteří z nich přiznávají, že ve škole je jim o trochu líp.

Nyní jsou ovšem na cvičišti, a není možné ztrácet čas povídáním. I když vyvedení je čtrnáctidenní, víkendy mají studenti volné, a k tomu navíc jim tentokrát do programu zasahuje nástup školy, kterého se účastní. Chybějící dva dny musí nahradit zvýšenou intenzitou výcviku, prodlužovat se nic nebude.

Nezbývá než jim popřát, aby se jim v nácviku dařilo a aby splnili úkoly tak, jak si je předsevzali. Není to malý úkol, ale s podporou svých velitelů (a zatím, zdá se, i počasí) je to úkol velmi reálný.

Ivana Zbubnová

Československé legie v Itálii

Výstava

Československá obec legionářská
a Centro di documentazione storica sulla
Grande Guerra di San Polo di Piave

Vás zvou na výstavu

Od Vltavy k Piavě

Československé legie v Itálii

Výstava probíhá

od 27. 10. do 14. 11. 2004

Muzeum

Boskovicka,
Hradní 1,
Boskovice

Expozice
Bojovali za
svobodu.

Několik názorů na systém vědecké práce

(Dokončení ze str. 6)

trvalý odchod jednoho garanta nezpůsobí riziko odebrání akreditačních práv daného oboru. Jako zdravě se vyvíjející obor lze definovat jakoukoliv oblast lidského poznání, kde jsou podmínky pro udržení akreditačních práv v časovém horizontu ne kratším než 10 let.

V neposlední řadě ideální systém podporuje mobilitu pracovníků ve výzkumu a vývoji. Jde o zahraniční pracovní pobyty uskutečněné nejlépe na bázi vědecké spolupráce, stipendijní pobyty různých grantových agentur nebo uplatnění k dlouhodobě stáží na přední světová pracoviště v daném oboru. Je nutné, aby každý garant akreditovaného oboru na UO prošel nejméně jedním dlouhodobým pobytem. Je nutné dodat, že odborný růst v armádních podmínkách zahrnuje také vojensko-odborné kurzy („majorský“ kurz, operačně-velitelský kurz), účast ve vojenských misích a aliančních cvičeních. Tyto aktivity jsou nutné pro co nejširší znalost oboru a praktických potřeb AČR.

Materiálně lze rozvíjet každý obor za pomoci celého spektra účelového financování, tj. projektů obranného výzkumu, vojenských záměrů, grantů civilních grantových agentur a v neposlední řadě granty získanými u mezinárodních grantových agentur. Komerční granty by měli řešitelé na UO chápat jako doplňkový nástroj a pečlivě zvážit výhody a nevýhody tohoto typu grantů. Jako systémový nástroj sloužící k dofinancování výzkumných a vývojových potřeb saturovaných účelovými prostředky slouží pak finanční zdroje specifického výzkumu, které je nutné použít k dofinancování investic (podle zákona 130/2002 sb.) a účelového financování vůbec.

Na UO jsou připraveny 3 varianty automatického rozdělení prostředků na jednotlivé fakulty a ústavy. První variantou (navrženou FEM) je rozdělení peněz specifického výzkumu rovným dílem mezi

FRANCOUZSKÁ LEKTORKA

„Když se člověk chce ve světě domluvit, musí mluvit anglicky. Chce-li však vyjádřit něco přesně a precizně, musí to říct francouzsky.“

Těmito slovy přivítal děkan 1. fakulty pplk. Bohuslav Příkrý novou posilu na katedře jazyků, Jeanne Fauquet. Mladá Francouzka bude na Univerzitě obrany celý rok, a jejím úkolem bude učit nás svému rodnému jazyku. Vystudovala obor francouzština pro cizince, a zatím stihla vyučovat dva měsíce v Číně, což prý vůbec nebylo jednoduché. Jak obtížné to bude mít s Čechy se zatím nedá přesně říci, je v naší zemi poprvé. Role rodilého mluvčího ve výuce je ovšem nezastupitelná, a podle slov PhDr. Jany Kozilkové, proděkanky pro vnější vztahy a rozvoj a současně vedoucí katedry jazyků, zájem o výuku francouzštiny na fakultě stoupá. Není to možná samo sebou. O tom, jaký na jazyky kladou na 1. fakultě důraz, svědčí mimo jiné i skutečnost, že nevyučují jen jeden jazyk, povinnou angličtinu, ale rovnou tři, z nichž jedním je francouzština. Studenti studují tedy běžně dva jazyky a katedra používá v jejich výuce propracovaný modulový systém.

Francouzská lektorka Jeanne Fauquet stráví na naší škole celý akademický rok. Dohovoříte se s ní také anglicky a japonsky, a plánuje naučit se v době pobytu i základy češtiny.

Jeanne Fauquet

-zan-

studenty a akademické pracovníky, kdy student 1. ročníku bakalářského studijního programu by měl dostat stejný objem financí jako světově uznávaný profesor. Druhou variantou je rozdělení financí podle poměrného zastoupení jednotlivých kategorií studentů a akademických pracovníků s přiřazeným váhovým faktorem, kdy poměr financí mezi diplomantem a profesorem je 1:24 ve prospěch profesora. Třetí možnosti rozdělení financí specifického výzkumu je distribuce dle schopností a kvality vědecké práce. To znamená podle poměrného zastoupení přiznaných účelových prostředků, které zahrnují POV MO, vojenské záměry, civilní a mezinárodní granty. Na příklad v roce 2004 bylo takových prostředků na UO přiznáno za cca. 85 miliónů Kč a objem specifického výzkumu činil cca. 50 miliónů Kč. Podle třetí varianty by pak na fakulty a ústavy (respektive na oborové rady těchto složek) přišlo 5 Kč specifického výzkumu za každých 8,5 Kč přiznaných účelových financí. O tom, jaká varianta bude zvolena rozhodnou členové VR UO.

Úkolem každého garanta je strukturovat vědeckou a výzkumnou práci do dvou úrovní. První z nich jsou výzkumné úkoly řešící problémy vojenské praxe, což vede ke zvýšení kvality vybavení a připravenosti AČR. Druhou polohou je pak vědecká činnost s publikovatelnými výsledky, jež jsou nezbytné k udržení akreditačních práv každého oboru na univerzitní půdě. Je ctí každého garanta, aby požadované publikace byly otištěny v časopisech s mezinárodní úrovní.

Organizačně lze vědeckou práci konstituovat na bázi Oborových rad (OR), které dohlížejí na průběh a kvalitu DSP, řešení jednotlivých výzkumných projektů a záměrů. Tyto OR musí být složeny z nejlepších odborníků daného oboru minimálně na národní úrovni. Zámysly směřování výzkumu, financování vycházející z prostředí OR pak musí být schváleno příslušnou odpovídající Vědeckou radou (VR) organizační složky UO. Institucionální finanční prostředky by měly být alokovány v jednotlivých OR, kde by sami garanté oborů rozhodli o přesném použití takových finančních prostředků. VR příslušné organizační složky UO pak musí posoudit záměry OR.

Jelikož obory na UO stran obecných scientometrických měřítek jsou značně heterogenní, je nezbytné, aby jednotlivé fakulty a ústavy UO měly co nejširší autonomii v definování limitů pro absolventy DSP, pro habilitační a jmenovací řízení. Jedinými podmínkami je stejná kvalita jednotlivých typů řízení v oborech srovnatelných s obory pěstovanými na civilních univerzitách a respektování obecných filozofických zásad, že absolvent DSP musí být schopen samostatně vědecké a výzkumné činnosti, docent musí publikovat na mezinárodní úrovni a profesor musí vychovávat vlastní studenty DSP v daném oboru.

Konkurenčním prostředím se vnímá zapojení do soutěže v otevřených grantových agenturách národní a mezinárodní úrovně. Tato forma výzkumu, která je relativně přesným ukazatelem aktuální konkurenceschopnosti daného výzkumného a vývojového týmu musí tvořit nedílnou složku vědeckých, výzkumných a vývojových aktivit v rámci celé UO. Míru konkurenceschopnosti dále posilují rozličné typy spoluprací s vědeckými týmy zejména z Akademie Věd, ale i ostatních univerzitních pracovišť. Ideálním stavem je dosažení konkurenceschopnosti na mezinárodním poli ve všech akreditovaných oborech, což musí být cílem příslušníků vedení školy.

K dosažení spolupráce na mezinárodní úrovni je nejprve nutné, aby sami garanté akreditovaných oborů dosáhli výsledků konkurenceschopných na mezinárodní úrovni. Poté je možné všemi dostupnými finančními a organizačními opatřeními podporovat mezinárodní spolupráci co nejširšího spektra oborů UO.

Současně dosaženou úroveň infrastruktury výzkumu a vývoje lze rozvíjet pouze za předpokladu více-zdrojového financování, anebo za předpokladu masivnějších investic do infrastruktury pracovišť existujících akreditovaných oborů. Jelikož více-zdrojové financování je cestou pravděpodobnější, je nutné rozvíjet rozličné vědecké spolupráce na národní a mezinárodní úrovni za účelem posilování konkurenceschopnosti.

mjr. doc. MUDr. Jan Österreicher, Ph.D.

Africká návštěva Na dvě desítky příslušníků ozbrojených sil Keni, Jižní Afriky, Zambie, Tanzanie, Rwandy a Botswany se 14. října 2004 pohybovaly po budově velitelství Univerzity obrany v Brně. Šlo o zahraniční návštěvu České republiky ze zmíněných zemí pod záštitou ministerstva obrany. Výsokí důstojníci, velitelé i odborníci se zajímali zejména o katedru letectva (K255), kde byla provedena prezentace, získali však také informace o systému studia na celé Univerzitě obrany a prohlédli si i některé učebny. Za jejich zájmem stojí možnost budoucí spolupráce s UO. Ta dosud nebyla specifikována a je otázkou dalšího vývoje.

– red –

Answer key

ke cvičení na str. 14

Quiz

I.c) II.a) III.b) IV.a) V.c) VI.a) VII.a) VIII.b) IX.c) X.a)

The United Kingdom

1. Possible answers:

white cliffs on the shore, green hills and valleys with sheep and cattle, red double-deckers, Queen Elizabeth and the royal family, mild, changeable and rainy weather, drinking whisky, eating toast and boiled vegetables, etc.

2.

- I. a) We can take an open-top bus tour, a river cruise or a walking tour.
 - b) We can go shopping in the converted warehouses there.
 - c) We can relax in one of the Royal Parks.
 - d) We can taste different types of cuisine from every corner of the world as well as traditional British food of the highest quality.
 - e) We can go to the theatre or dance at one of the nightclubs.
- II. a) going/walking and looking around/examining things etc.
 - b) a thing bought or sold for less than its usual price
 - c) a noisy and busy activity of many people
 - d) go by underground
 - e) enjoy the experience

British versus American English

1k) 2h) 3g) 4a) 5c) 6n) 7l) 8m) 9j) 10d) 11f) 12i) 13b) 14o) 15e)

Vzpomínka na Magdu Antlovou

Milá, příjemná, slušná mladá dívka, k tomu velmi půvabná. Takto anebo velmi podobně promluví každý, kdo znal Magdu Antlovou. Spolužáci by mohli dodat, že byla dobrou kamarádkou i výbornou studentkou. Přátelská, neměla s lidmi spory, každý jí měl rád. Nebylo to jen jejím půvabem, který jí ještě na střední škole přinesl vítězství v soutěži krásy, ale i porozuměním a ochotou pomáhat, které kolem sebe šířila.

Po tragické autonehodě 15. října tohoto roku už tato studentka pátého ročníku Univerzity obrany není mezi námi, zbývají jen vzpomínky. Rodačka z Prostějova, která svůj mladý život prožila v Konicích, oslavila před pár měsíci své 23. narozeniny. Po vystudování gymnázia nastoupila na VVŠ PV ve Vyškově, obor ekonomie a management. V tomto akademickém roce měla ukončit magisterský studijní obor finanční zabezpečení AČR. Zlá náhoda způsobila, že svoji promoci, ke které by svým nadáním i pílí jistě dospěla, už neoslaví. Přesto zůstává stále pevně ve vzpomínkách těch, co ji znali.

BVV
Veletřhy
Brno

Veletřní okénko

Co nabízí výstaviště v listopadu

Hackeři, bioterorismus a přežití

I tak lze interpretovat tematiku tří veletržních akcí na brněnském výstavišti. První z nich, 14. mezinárodní veletrh informačních a komunikačních technologií INVEX, se uskutečnil na začátku října. Kolem stovky zahraničních vystavovatelů z 20 zemí připravilo širokou škálu informací. Součástí doprovodných konferencí a seminářů byla i ochrana počítačových dat.

Historická vozidla, díly, příslušenství a literatura je téma jednodenního veletrhu, který se konal 23. října pod názvem Motor-Techna. Jedná se o autonomní svět, který běžné publikum vnímá prizmatem nostalgie dávných dob. Ve skutečnosti jde o triumfy dobového lidského umu. Mimochodem tehdejší kompozitní materiály užívané jako konstrukční prvky byly co do odolnosti určité pro věčnost a dnes neexistují.

Od 2. do 5. listopadu proběhne 12. mezinárodní veletrh zdravotnické techniky a farmacie MEFA a 13. mezinárodní veletrh pro rehabilitaci, protetiku a zdraví REHAPROTEX. Velmi atraktivní téma, které zaznělo na MEFĚ před dvěma lety bylo reakce na útok na poštu v USA formou antraxových dopisů. Není bez zajímavosti informace o potřebě obrovského množství státních laboratoří, aby byl nápor zásilek zvládnut. U nás se zatím laboratoře pouze privatizují. Letošní téma bude rovněž souviset s vojenskými konflikty ve světě, s nimiž se vyrovnává každá poválečná společnost - a to problémem rehabilitace. Bylo by zajímavé spočítat náklady válečného konfliktu a dodatečné náklady na začlenění lidí postižených fyzicky i psychicky do společnosti. Díky zkušenosti Francie z 1. světové války plynul v části obyvatelstva vlašný přístup k obraně země před nacisty.

Od 11. do 14. listopadu navazuje 3. mezinárodní sportovní veletrh SPORT Life a Mezinárodní výstava lodí a vodních sportů - boat Brno. S vojenskou tematikou souvisí techniky pobytu v přírodě, které se opírají o znalosti přírodních národů a dovednosti přežití, uplatňované v armádě. Jsou však na jiné úrovni co do materiálu a hlavně komfortu.

S vodní tematikou souvisí i potápění. Návštěvník se v odborném programu může dovést vše až po dovednosti „potápěčské formule 1“ - jeskynního potápění.

Dr. Vít Pospíšil

Koho zajímá zdraví, sport, cestování autem a lodě, měl by zpozornět. Měsíc listopad totiž nabízí hned několik veletrhů a výstav s touto tematikou. Od 2. do 5. listopadu se konají veletrhy MEFA (12. mezinárodní veletrh zdravotnické techniky a farmacie) a REHAPROTEX (13. mezinárodní veletrh pro rehabilitaci, protetiku a zdraví). To však není vše: 3. mezinárodní veletrh SPORT Life, spojený s výstavou karavanů a obytných vozů Caravaning Brno a výstavou lodí a vodních sportů boat Brno je taky v listopadu - od 11. do 14. Poslední veletrh, který bude probíhat v předposledním měsíci roku, souvisí s posledními věcmi v životě člověka: od 25. do 27. listopadu to bude 6. mezinárodní veletrh pohřebnictví VENIA.

Abyste se na tyto veletrhy a výstavy dostali za pouhou korunu, musíte si nejpozději 7 dní před zahájením veletrhů (pozdější objednávky nebudou vyřízeny) u šéfredaktora webu Ing. Viléma Lipolda buď osobně návštěvou (Kounicova 44, v přízemí ve studiu výukové televize vedle auly - posluchárny č. 50), telefonicky na 973 442 423 anebo e-mailem na adresu vilem.lipold@unob.cz objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést hodnosti, učební skupinu a kdo si listky přijde vyzvednout (maximálně 10 listků na jednoho vyzvedávajícího, resp. učební skupinu).

V prosinci veletrh není žádný - pouze Vánoční trhy. Na ty vám, studenti, listky za korunu nezajistíme. Ale v lednu, na veletrh GO a REGIONTOUR ano. Pečlivě sledujte Listy Univerzity obrany, aby vám nic neuniklo!

-vili-

Generál Bundeswehru besedoval se studenty kurzu

Generál Wolfgang Schneiderhan, generální inspektor Bundeswehru, navštívil počátkem října Českou republiku, a dne 5. října také Brno.

Návštěva Univerzity obrany, která zde sídlí, měla dva cíle. Jedním z nich bylo setkání s jejím velitelem, plukovníkem Františkem Vojkovským. Rektor Univerzity obrany byl připraven seznámit významného hosta s tím, jaká je nová vojenská škola v České republice a jaké vzdělání poskytuje. Generála nedočkavě očekávali také studenti kurzu generálního štábu UO, kteří se chystali využít vzácné příležitosti k diskusi s významným hostem.

„Jde již o druhou návštěvu na této škole, ale tato je první po významných změnách,” připomněl generál Wolfgang Schneiderhan reorganizaci naší armády a vznik Univerzity obrany v září 2004. Při prezentaci UO ho zajímala řada detailů, týkajících se například poslání útavů při vojenské vysoké škole či systému studia na UO a v celé Armádě České republiky včetně středních vojenských škol.

Rektor Univerzity obrany plukovník Vojkovský poté zdůraznil, jak si váží možnosti spolupráce se zahraničními vojenskými školami. Ta napomáhá zvýšení úrovně studia zejména v kurzech kariérního růstu, které UO pro rezort obrany kromě jiných programů také připravuje. Otázka spolupráce byla poté mnohokrát skloňována a jedním z diskutovaných témat byl zatím nevyřešený systém přípravy špičkových důstojníků v rámci EU, což je patrně jedním z klíčových aspektů směru rozvoje vojenských vysokých škol v celé Evropské unii. „Máme před sebou ještě hodně práce, než budeme moci říci, že systém přípravy vojenských odborníků je v rámci EU centralizován a zcela vyřešen,” uvedl generál Schneiderhan.

Ředitel Ústavu operačně taktických

studii plk. gšt. Ing. Miloslav Vácha se svou skupinou důstojníků - studentů kurzu GŠ poté zašli při besedě ještě hlouběji a padaly i hodně konkrétní otázky týkající se situace v německé armádě i v německém školství. Studenty zajímala také otázka profesionalizace v německé armádě, která se oproti naší stoprocentní týká padesáti procent příslušníků armády, a také způsob velení a řízení misí a humanitárních akcí v německé armádě. Příprava důstojníků armády, která v současné době terorismu musí fungovat zcela jinak než dříve, kdy nepřítel a všechny aspekty jeho existence byly známy, je oproti minulosti velmi odlišná a proto se obě strany shodly na nutnosti co nejužší spolupráce při přípravě špičkových vojenských odborníků včetně možnosti výměnných studijních pobytů a společných cvičení. Důstojníci - studenti kurzů byli rádi za možnost debatovat na vojenská témata s vysokým důstojníkem Bundeswehru, bohužel čas byl neúprosný a nebylo možné návštěvu prodloužit tak, jak by se možná oběma stranám líbilo.

I když to bylo setkání významné, naprosto nebylo ojedinělé. Ředitel Ústavu operačně taktických studií plk. gšt. Miloslav Vácha uvedl, že podobné akce se na kurzu GŠ konají často, minimálně jednou měsíčně. Desetiměsíční kurs generálního štábu, tedy ten nejvyšší, který Univerzita obrany zabezpečuje, je určen pro vysoké důstojníky, a možnosti kontaktu a získávání zkušeností od jiných vysoce postavených důstojníků a dalších osobností z oblasti bezpečnosti a obrany jsou pro jejich další kariéru nezbytné.

Generálu Schneiderhanovi bude návštěvu Univerzity obrany připomínat upomínkový list, který na závěr obdržel od rektora. Na oplátku předal veliteli Univerzity obrany plaketu s osobním věnováním.

-zan-

Rozvoj služeb KIS AČR 9. konference spojovacího vojska

Katedra speciálních komunikačních systémů Fakulty vojenských technologií společně s oddělením podpory velení Ústavu operačně taktických studií na Univerzitě obrany v Brně pořádají 25. listopadu 2004 9. vojensko-odbornou konferenci spojovacího vojska na téma „Rozvoj služeb KIS AČR”.

Cílem konference je seznámit vojenské uživatele a vojensko-odbornou veřejnost s perspektivami rozvoje služeb KIS AČR. V rámci konference budou diskutovány nejnovejší trendy v oblasti komunikačních a informačních technologií a jejich využití v procesu velení a řízení. Organizátoři takto chtějí vytvořit prostor k umožnění širších diskusí mezi uživateli KIS a specialisty, zabezpečujícími výstavbu a provoz komunikačních a informačních systémů v AČR. Záštitu nad konferencí převzali ředitel sekce KIS MO brigádní generál Ing. Jiří BALOUN, Ph.D. a rektor Univerzity obrany v Brně plk. doc. Ing. František VOJKOVSKÝ, CSc. Odborným garantem je plk. gšt. Ing. Ján SITÁR, ze sekce KIS MO.

Jednání konference bude mít neutajovaný charakter.

Přednáškový cyklus SAS-051 na Univerzitě obrany

Ve dnech 11.–12. října 2004 uspořádala organizace RTO NATO (NATO Research and Technology Organisation) ve spolupráci s Ústavem strategických studií Univerzity obrany přednáškový cyklus SAS-051 na téma “NATO Code of Best Practice for C2 Assessment”. Přednáškám uskutečněným na Univerzitě obrany předcházela 7. a 8. října podobná akce v Británii - Farnborough, a završením této série byl přednášky uskutečněné v turecké Ankafe 14. a 15. 10. 2004. Cílem NATO Code of Best Practice (COBP) je poskytnout vysoce kvalitní nástroje rozhodování v oblasti řízení a velení. Dalšími oblastmi kterými se COBP zabývá je podpora šíření procesů analýzy, efektivní využívání analýz v přímém řízení operací, zvýšení kvality a snížení rizika a nákladů při plánování, přípravě, analýze a tvorbě dokumentace a poskytování metodologie pro analytiku i přímé rozhodování. Na Univerzitu obrany přijely tato témata přednášet kapacity jako například Graham Matheieson z Británie, prof. Renier K. Huber z Německa nebo Mark R. Sinclair a Dr. Stuart H. Starr z USA.

Konference Ochrana vod před nebezpečnými látkami

Ve dnech 19. a 20. října proběhl na Univerzitě obrany XIII. ročník mezinárodní konference Ochrana vod před nebezpečnými látkami.

XIII. ročník této mezinárodní konference byl zaměřen na nové poznatky, zkušenosti a perspektivy ve sféře ochrany vod před nebezpečnými látkami. Přednášeli pracovníci státní správy, českých a slovenských vysokých škol, a zástupci předních firem pracujících v diskutovaném oboru.

Organizátory konference jsou Oblastní výbor Sdružení vodohospodářů ČR pro Prahu a střední Čechy, Univerzita obrany Brno a Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně.

-red-

Nefotografoval jsem s cílem vystavovat

(Dokončení ze str. 8)

jak se eventuálně chránit třeba proti infikovanému hmyzu nebo hadům a štírům, se kterými jsme se taky setkali. Dokonce i ve stanu, kde jsme bydleli, zpod podlahy vylezl desetcentimetrový jedovatý štír. To jsou situace, kdy si člověk znovu uvědomí, že například vyklepávat kanady před tím, než do nich strčím nohu, je potřebné.

Měli jste možnost být v kontaktu s rodinou?

Základní spojení pro velení kontingentu samozřejmě existuje a pokud je tam volná kapacita, je možné v určité omezené míře využívat telefonního nebo e-mailového spojení i domů. Není to vždycky pravidlo, ale na základní kontakt je to dostačující.

Vy jste vykonával i tam své povolání - bylo to obtížnější nebo naopak snazší?

Ano, vykonával jsem tutéž práci, kterou dělám tady v mírovém životě u svého útvaru. Obtížnější to bylo v tom, že tady práce jen ve funkci náčelníka personálního oddělení jsem zvyklý mít kolem sebe skupinu lidí, kde každý z nás má na starosti část příslušné agendy. Kdežto tam jsem byl sám a musel jsem zvládnout úplně všechno co té funkci přísluší, a proto říkám, že takovouto funkci musí dělat člověk, který svou práci opravdu zná. Tam není prostor na to, aby ho to někdo učil. To ovšem platí o všech profesích, o všech odbornostech. Musíte znát, není s kým se poradit.

Mise se odehrávají v „nebezpečných“ zemích. Dostali jste se tam i do vyloženě bojových situací?

My jsme byli s polní nemocnicí, a polní nemocnice nebývá nasazena do bojových situací v tom smyslu, jako například průzkumné jednotky. Na druhé straně polní nemocnice v určitém smyslu v bojových podmínkách je neustále, protože každou minutu pečuje o raněné, o lidi těžce nemocné. Další věc je, že tyto nemocnice byly vždy nasazeny v prostředí, kde se v jistém smyslu dá mluvit až o prostředí nepřátelském. Je třeba se tam zabezpečit proti možným silám, které nejsou nakloněny tomu, aby tam ta nemocnice byla. To skutečně není někdy jednoduché. Opět to vyžaduje naprostou profesionalitu od všech vojáků kteří to mají na starosti. Občas se něco stane, samozřejmě se riziko nikdo v takových podmínkách nevyhne. Například pan prorektor Östreicher se jakožto styčný důstojník v Basfě na cestě z nadřízeného velitelství dostal do demonstrace, a jemu i řidiči šlo doslova o život. Já jsem naštěstí v takové situaci nikdy nebyl.

Plánujete účast ještě v dalších misích?

Určitě nebudu nyní aktivně nic takového vyhledávat. Musím se teď trošičku postarat o výchovu vlastních dětí a taky o společnost manželce, zkrátka o rodinu.

Děkuji za rozhovor a Vaši výstavě i Vám osobně přeji hodně velký úspěch.

Ivana Zbubnová

Autogramiáda nové knihy

Univerzita obrany a knihkupectví Pavel Dobrovský - Beta Praha uspořádali 26. 10. 2004 autogramiádu nové knihy profesora Ing. Lubomíra Popelínského, DrSc. Kniha má název *Zbraně pod pokličkou*, vyšla v nakladatelství DEUS Praha a je devátou samostatně vydanou knihou profesora Popelínského, významného odborníka na malorázžové zbraně. Profesor Popelínský působil téměř celý svůj život při Vojenské akademii, předchůdkyni Univerzity obrany (vyučuje zde dosud), a kromě pedagogické práce u nás i na zahraničních univerzitách má za sebou také úspěšné období v oblasti výzkumu a rozsáhlou publikační činnost.

-red-

OSMISMĚRKA

V lékárně se ptá nesmělý mladík: Pane magistře, myslíte, že v sobě probudím sex i bez pilulek? Proč ne, ...

K	E	D	A	S	Ý	V	I	L	D	O	
K	Z	L	O	V	R	E	Ý	I	U	B	
A	O	U	A	A	E	T	P	L	Š	R	
M	Š	L	N	B	O	L	Á	O	E	A	
E	A	Í	O	M	O	C	D	D	S	T	
N	C	Z	Á	M	Ě	R	Ú	O	L	Y	
I	T	H	A	K	A	E	Á	N	R	Ú	Z
N	U	C	E	N	Í	Z	O	T	Ž	P	O
A	I	D	A	E	C	I	D	Ž	A	L	D
E	S	T	É	T	N	E	P	L	A	A	Ě
M	C	L	A	R	E	T	I	A	G	T	V
B	B	A	T	R	A	P	S	A	P	E	U
O	O	D	T	Í	E	L	S	P	A	K	D
L	I	X	E	K	R	K	U	N	A	N	R
I	C	Č	E	M	A	S	E	P	I	!	A
E	M	U	I	R	Á	L	O	S	V	Ý	K

AIDA	KANCI	OPAK	VÝSADEK
ALOE	KAPSLE	ORINOKO	ZÁMĚR
AREA	KOLOMAZ	OSLI	
BOXER	KŘEN	PASPARTA	
CLARET	LAKTACE	PEÁN	
DIPLOMACIE	LENA	PILA	
DLAŽDICE	MADAGASKAR	PRODLEVA	
DRAK	MAZANCE	SAMEČCI	
DUŠE	MDLOBA	SINDIBÁD	
ELABORÁT	MOTÝL	SOLÁRIUM	
EMBOLIE	NUCENÍ	SOUŠE	
EPOSY	OBROT	ÚDER	
ESTÉT	OCŮN	ÚPLATEK	
EXIL	ODĚV	ÚZEMÍ	
INDIE	ODIN	VRANÍCI	
ITHAKA	ODLIV	VÝKOVEK	
KAMENINA	ODPIS	VÝLET	

Vítězné poslední křížovky v Akademických listech č. 11, kde tajenkou byla slova „opět do sousední vesnice“ se stali prap. Jan Ryšavý a pplk. Pavel Větrovský. V redakci jsou pro ně připraveny drobné ceny, které věnovala společnost Akademie o.p.s. Úspěšným luštitelům blahopřejeme!

Tajenku z tohoto čísla zasílejte na adresu redakce, popř. na adresu Listy@unob.cz do 15. listopadu 2004.

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

The United Kingdom of Great Britain and the Northern Ireland

1. Close your eyes and try to think of some images concerning the UK. (e.g. drinking tea with milk, driving on the left, etc.)

2. Read the text and answer the questions below.

Welcome to London

London, one of the best-loved capitals in the world, can offer you a holiday full of excitement, entertainment and culture. To discover the city's famous landmarks, take an open-top bus tour, a river cruise or perhaps a walking tour. Enjoy browsing around museums and art galleries, whose ever-changing exhibitions make them fascinating for both the first-time and frequent visitors.

London's superb range of shops cater for every taste and pocket. Good department stores can be found in Oxford Street and Regent Street. Enjoy shopping with a difference in the converted warehouses in London's Docklands. Bargains can be found at London's many street markets, where the colourful street-traders create a lively atmosphere.

For peace and tranquillity, relax in one of the lovely Royal Parks, where the noise and bustle of the crowds seem far away.

Don't just explore central London - take a tube, a train or a bus and discover the "villages" of London. All have a unique character; from maritime Greenwich in the east to Royal Richmond in the west.

Your stay in the capital wouldn't be complete without a visit to a pub, where you can savour the atmosphere of traditional London and even get to know some of the locals. In addition to the many pubs you will also find a host of wine bars, brasseries and cocktail bars. Sample cuisine from every corner of the world, as well as traditional British food of the highest quality. Experience the thrill of a West End theatre production or dance the night away at one of the city's prestigious nightclubs.

I.

- How can you go sightseeing in London?
- What can you find in Docklands?
- Where in London can you relax?
- What can you taste in London?
- How can you spend the night in London?

II. Use the synonyms or explain the following words or phrases.

- browsing around museums and art galleries

English-speaking countries

◇ Try this general knowledge quiz about the English-speaking countries.

I. The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland consists of

- England, Wales and Ireland
- England, Wales and Scotland
- England, Scotland, Wales and Northern Ireland

II. How many states are there in the USA?

- 50
- 51
- 52

III. The capital of Australia is

- Sydney
- Canberra
- Melbourne

IV. The original inhabitants of Canada are called

- Inuits
- Aborigines
- Indians

V. The highest mountain in Britain is

- Mount Mc Kinley
- Big Ben
- Ben Nevis

VI. Who was the first president of the USA?

- G. Washington
- A. Lincoln
- U. Grant

VII. Where does the Changing of the Guard take place?

- Buckingham Palace
- Downing street
- Tower

VIII. Who became the first European to explore Australia's coast in 1770?

- Vikings
- J. Cook
- J. Cabot

IX. Who is the official head of Canada?

- Prime Minister
- Governor
- Queen Elizabeth II

X. St. Patrick's Day on March 17th is the tradition.

- Irish
- American
- Australian

- bargain
- bustle of the crowds
- take a tube
- savour the atmosphere

◇ British versus American English. Match the equivalents.

1. holiday	a) sidewalk
2. film	b) truck
3. lift	c) line
4. pavement	d) garbage
5. queue	e) drugstore
6. trousers	f) apartment
7. petrol	g) elevator
8. car	h) movie
9. autumn	i) store
10. rubbish	j) fall
11. flat	k) vacation
12. shop	l) gas
13. lorry	m) automobile
14. chips	n) pants
15. chemist's	o) French fries

Exercise 1

This vocabulary matching exercise checks your knowledge of items that are essential in medicine and first aid terminology.

Match the end of each expression with the correct beginning:

1. third-degree	A	bones
2. hay	B	bleeding
3. rescue	C	gloves
4. check	D	of illness
5. hydrogen	E	bandages
6. contagious	F	plaster
7. severe	G	shock
8. disposable	H	breaths
9. anaphylactic	I	disease
10. ambulance	J	shoulder
11. brittle	K	burns
12. dislocated	L	one's pulse
13. put in	M	fever
14. adhesive	N	peroxide
15. symptoms	O	crew

Exercise 2

Complete this table with correct words - see example:

	Adjective masked	Noun mask	Verb mask
1.	defensive		
2.		invasion	
3.	reinforcing		
4.		obedience	
5.			explode
6.	negotiating		
7.		co-operation	
8.			instruct
9.			bomb
10.		protection	

Joke:

Sam: Would you punish me for something I didn't do?

Teacher: No, of course not.

Sam: Good, because I didn't do my homework.

Klíč k textu je na str. 11

Stránku připravily:

Mgr. A. Müllerová a Mgr. R. Chlumská

STUDENTI UNIVERZITY ÚSPĚŠNĚ ZDOLALI

13. září, v rámci Dnů výcviku a doktrín, začal čtvrtý ročník branné soutěže Letní Survival. Jde o náročnou soutěž, která prověří účastníky v mnoha vojensko-odborných disciplínách. Družstvo Univerzity obrany se umístilo na krásném čtvrtém místě.

Letní Survival je náročný čtyřdenní etapový závod tříčlenných hlídek, které jsou prověřeny jak po stránce fyzické, tak psychické. Trasa a úkoly jsou voleny tak, aby se co nejvíce přiblížily skutečnému pobytu vojáka v bojových podmínkách. Úkolem hlídek je tedy nejen dojet do cíle, ale prokázat schopnost spolupráce, improvizace,

logického myšlení a bleskových úsudků.

O průběhu závodu a o tom, jak se umístili na čtvrtém místě tohoto závodu jsme si povídali s družstvem Univerzity obrany. To soutěžilo ve složení pprap. Jan Kratochvíl, pprap. Václav Vondra, pprap. Roman Příhonský a nehrájící kapitán pprap. Robert Šiška. Všichni jsou studenty Fakulty ekonomiky a managementu.

LETNÍ SURVIVAL

dit. Poslední disciplínou byla časovka s plnou výstrojí: běželi jsme asi jeden a půl kilometru a poté jsme házeli granáty. Pak jsme šli už do prostoru pro bivak, kde jsme strávili noc.

Jak proběhla noc?

Trochu přšlo, ale my jsme si našli takový betonový okop. V noci pak pro nás pořadatelé připravili noční orientační závod - dostali jsme mapu a body, které jsme museli proběhnout. Ráno se pak běželo dál.

Už jste měli za sebou pěkných pár kilometrů. Co vás čekalo?

Ráno začalo hromadným startem. Každé družstvo mělo k dispozici jeden gumový člun s jedním pádlem a muselo se dostat na druhý konec Plumlovské přehrady. Tam jsme vynesli loď na břeh, oběhli s ní rozhodčího a pádlovali nazpět. Potom jsme jeli zase na druhou stranu, tentokrát už se dvěma pádly, kde jeden z nás vylezl na kopec; tady byla připravena lanová dráha přes celou přehradu a na kladce se spouštělo dolů. Lano se samozřejmě v půlce prověsilo, takže jsme pro něj museli dojet na loďce a pak rychle do cíle, kde nám měřili čas. Pak jsme vyrazili zase na trať.

Po ránu pěkně bonbónky. Byly ještě nějaké?

Čekali nás ještě slaňování ze skály a překážkový běh se zraněným. Jeden z nás byl zraněný a my ho na nosítkách přenášeli.

To už byl konec závodu?

Kdepak, potom jsme šli znovu bivakovat a ráno začalo časovkou k Jakobovi.

K Jakobovi?

To je lezecký treňažér. Nejdříve se vylezla stěna, pak se traverzovala na laně a nakonec slaňovalo, přičemž jeden slaňoval sám a druhý člen hlídky slaňoval s "raněným" kolegou. Pak se doběhlo už jen pár metrů do cíle. To byl konec této etapy - my jsme byli tady první.

Ze čtvrtého místa hned první - gratuluji!

Síly družstev byly vyrovnané, takže rozhodovalo jen pár bodů. První jsme byli na Jakobovi a na časovce k němu.

Kdo byl jasný favorit soutěže?

Prostějovští průzkumníci ze 102. průzkumného praporu - ti tam měli dvě družstva. Ale spíš záleželo na zvolené technice - my jsme několikrát zvolili špatnou techniku, čímž jsme ztratili několik bodů a právě proto jsme skončili až čtvrtí.

A co dál?

Jsmo v posledním ročníku, takže se musíme připravovat na zkoušky, ale chceme taky vyjet na Winter Survival. Náš kapitán tam loni soutěžil.

Děkují za rozhovor

Vilém Lipold

Najdete nás jinde

Odboráři, kteří potřebují vyřídit své záležitosti na sekretariátu ZN, zamíří od nynějška do 1. patra budovy Kounicova 65, místnost č. 85. Telefonní linka 442518 zůstává nezměněna.

I redakce změnila své sídlo. Tentokrát sídlí v přízemí „rohliků“ v prostorách vydavatelské skupiny. Ani zde nedošlo ke změně telefonního čísla, takže nám své náměty, poznatky, tipy a připomínky volejte dál na číslo 443045, a vezte, že jsou vítané.

-red-

MĚSÍČNÍK

Univerzity obrany

E-mail:

listy@unob.cz

www.unob.cz

Vedoucí redaktorka: Ing. Ivana Zbubnová

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 443 045

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

pplk. Miloš Dyčka

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Měsíčník vydává VA Brno

MK ČR E 10124

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Nevyžádané rukopisy, kresby

a fotografie se nevracejí

Druhý den začala třídenní etapa, jak ta probíhala?

Plavání rozhodlo, v jakém pořadí se bude startovat do druhé etapy - duatlonu. Startovalo se na nástupišti a s plnou výzbrojí se běželo asi 1500 metrů ke stanovišti, na kterém jsme ihned po doběhu stříleli z pistole. Každý z nás měl dvanáct nábojů. Po dostředění jsme dostali azimut dalšího stanoviště a běželo se dál jako klasický orientační závod. Cestou, která byla dlouhá asi třicet kilometrů, jsme ještě plnili disciplínu Provozová brána. Celou cestu jsme šli pouze podle mapy. Některé kontrolní body byly umístěny třeba ve vodě na ostrůvku, takže se k nim muselo přebro-

SAUNA A POSILOVNA

Provoz sauny:

Po - Čt 16.00 – 20.00 hod. muži

Út 16.00 – 20.00 hod. ženy

Důležité: Sauna bude vytápěna pouze po předchozí rezervaci na tel. č. 442254, 443501, 443682.

Všichni zájemci o saunování si přinesou vlastní hygienické potřeby.

Sauna je umístěna v přízemí budovy rektorátu Kounicova 65.

Provoz posilovny

Po - Čt od 8.00 – 21.00 hod.

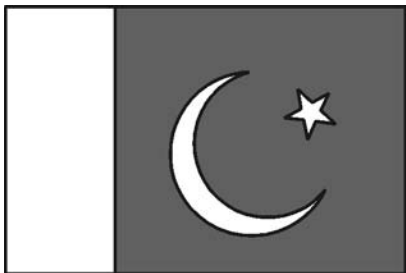
pátek 8.00 – 13.00 hod.

Celková kapacita posilovny je 25 cvičících.

Pozor! Občanští zaměstnanci kromě pedagogických pracovníků K110 a K 265 mají v pracovní době dané denním řádem školy vstup povolen pouze v rámci čerpání náhradního volna nebo dovolené!

Posilovna TVC K 265 Univerzity obrany Brno je situována v kasárnách Babáková ul., budova č. 58, 1. poschodí.

CESTA JIŽNÍ A STŘEDNÍ ASIÍ – 7. díl

Z Gilgitu do Karimabadu

Před jedenáctou opouštíme hotel. Na radu hoteliéra si na autobusové nádraží bereme taxíka. Ten nás vysazuje hned vedle minibusu mířícího do Sostu k čínským hranicím. Bágly putují na střechu. Okamžitě jsme nahnáni dovnitř. Čtyři se tísníme na třech sedadlech. Prakticky hned vyjíždíme. „Jolčo, napiš si do deníčku, že je to tak nacpané, že můžeme hýbat jen očima,“ bez otočení na mě křičí Emil zepředu.

Vyjíždíme jižní výpadovkou. Měli bychom jet opačným směrem. Nutíme Emila vpředu, aby se u řidiče ujistil, že opravdu jedeme správně. Prý ano.

Po kilometru odbojujeme po mostě doprava. Karakoram Highway zde opouští Indus a začíná svoji pouť podél řeky Hunza napříč divokými skalami karakoramského Himálaje. Přibývá odvážně klenutých mostů, divokých zatáček a také úseků permanentně ohrožených sesouvající se půdou a masivními balvany třecími nad silnicí jakoby navzdory fyzikálním zákonům. Časem se holé svahy mění za osázené zahrady plné jablky obsypanými jabloněmi.

Karimabad

V 15 hodin vystupujeme v městečku Karimabad. Nad hlavami se do nebe tyčí pevnost Baltit, původní chátrající sídlo vládce království Hunza, které bylo v 90. letech za pomoci francouzských odborníků celé přestavěno. V malém hotýlku nám ochotně na chvíli pohládají batohy (a k našemu překvapení zadarmo).

V kamenné strážné budce na konci prudce stoupající dlážděné cesty vyběrají vstupné. Tři sta rupií! „Kámen po kameni rozebrali a opět postavili,“ vysvětluje strážný příčinu tak vysokého vstupného. Úspěšně smlouváme skupinovou slevu. Strážný se ujímá

průvodcování a uznáváme, že pevnost je opravdu zrekonstruována na vysoké úrovni a evropským způsobem.

V hotýlku si vyzvedáváme batohy a ptáme se na cestu do Passu. „Odtud už tak daleko dnes nic nepojede. Všechny autobusy jedoucí na sever jsou už pryč. Spíš zkuste něco chytit na hlavní silnici v Aliabadu.“

Z Karimabadu do Gulmitu

Stopujeme úspěšně a před pátou zastavujeme v Aliabadu. Na hliněném place stojí prázdný minibus, jinak nic. Zkousíme stopovat, ale nic nemíří naším směrem.

Venku zastavuje stříbrný Landcruiser. Na dotaz „Passu?“ reaguje souhlasným kývnutím. Skládáme se dovnitř. „Kolik rupií do Passu?“ ptá se Emil raději záhy poté, co se rozjždíme, abychom stihli smlouvat o cenu. Řidič se směje a vrtí hlavou: „Nic!“ Dochází nám, že jsme právě nastoupili do soukromého auta.

Prší. Asfaltka nese známky nedávných sesuvů půdy. Řidič – politik a obchodník – nám vysvětluje, že jede do Gulmitu. „Proč do Passu? Tam je jen zima a ledovec!“ Ukecává nás na Gulmit. Jsme rádi, že jedeme zdarma, a souhlasíme.

Gulmit

V Gulmitu zastavujeme u hotelu Marco Polo. Emil jde s politikem ujednávat cenu. Hotel je strašně luxusní, prý nocleh stojí 300 rupií, ale „je špatná sezóna“ a nechají nás přespát za 300 rupií všechny čtyři. Dvoulůžkové pokoje jsou jak v tříhvězdičkovém hotelu, ale krutě nevytopené. Neteče teplá voda. Je odporňá zima.

Venku už je úplná tma. Nic tu kolem není, jen dole u silnice je malá hospůdka. Objednáváme si jídlo. Všichni nás pozorují a z očí jim lze číst otázku: „Co tady chtějí?“ Zvláštní, ne zcela přátelská atmosféra, ale nikdo se nás nedovolí vyhodit. Dojíždáme a vydáváme se zimou zpět. Uvnitř hotelového pokoje je taky zima. Zalézáme pod peřiny do spacáků.

Z Gulmitu do Gulkinu

Ráno je chladno ale modrá obloha. Chceme do Passu, tam překročit ledovec a pak do Sostu. Hoteliér radí jít přes ledovec s průvodcem. Na naši prosbu ještě volá do Sostu, aby nám zarezervoval lístky do Číny. Marně. Prý ale bude zkoušet volat celý den.

Dole u silnice nás bere malý minibus. Přistupuje za námi mladík v džínách. Už se na korbu nevejde, a tak dřepí na jejím kraji a drží se železné konstrukce. Umí anglicky a rád komunikuje. Jak prozrazuje později, je učitelem angličtiny. „Průvodce přes ledovec? Můžu jít já?“ „Za kolik?“ „Zadarmo. Jen tak. Jestli vám to nevdá.“

Z malé vísky Gulkin stoupáme s mladíkem mezi kameny po cestičce vzhůru. Na vrcholu kamenitého svahu se nám odkrývá pohled na ledovec Gulkin. Jde o bahnitou pláň s mokřým sněhem a haldou kamení, z ledových stěn pod

tlakem opírajícího se slunce stéká voda a strhává s sebou kamení. Každý jde opatrně svou cestou. Scházíme se v průsmyku, odkud je už výhled dolů na Karakoram Highway, protějščí vysoké štíty a slané jezero Borith. K němu už jdeme po příjemné cestičce.

Po krátké čajové siestě u hotýlku u jezera se vydáváme dolů k silnici. Stopovat směr Sost bude problematické. Po silnici skoro nic nejede.

Cesta do Sostu

K našemu překvapení dole u silnice zastavuje do pěti minut staré polorozpadlé osobní auto. Dva starší mužové neumějí ani slovo anglicky, ale rozumějí na dotaz „Passu?“. Čtyři se vměstnáváme dozadu i s jedním báglem, co se nevešel do zavazadlového prostoru. Auto si kvůli nám zajíždí až do Passu a pak se vrací.

Dál to vypadá bledě. Odtud nejede snad nic. Po dvou hodinách zastavuje dodávka s krytou korbou. Jede přes Sost a vezme nás. Pod plachtou je přišerná zima. I kluci s námi cestující se tulí do deky. Auto nám zastavuje před Sostem u hotelu, čeká, až se zapíšeme, a bere nás až ke stánku společnosti Natco.

Sost

Hoteliér se dovolal a u společnosti už o nás vědí. Do knihy zapisujeme svá jména a čísla pasů. Jízdné je 1210 Rs za osobu. Ráno prý pro nás přijedou k hotelu.

Je tu chladno, nevlídně, studený vítr se vtírá pod oděv. Ve špinavých stáncích kupujeme něco potravin na zítra. V prázdné hospůdce čekáme dobrou hodinu, než nám uvaří polévku. Je celkem dobrá a hlavně teplá. Mízi v nás snad hektolitr. Jinak je to tu divně a spěcháme do hotelu.

„Karakoram Highway je zablokována sesuvy půdy na km ... blízko ... a pravděpodobně se otevře za ... hodin. Omlouváme se.“

MUDr. Jolana Müllerová